XXXIII. ÉVFOLYAM, 40. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1977. OKTÓBER 6.

Ludas Matyi

Hegedűs István rajza

IZGALMAS ELŐADÁS EGY ELHANYAGOLT MOZIBAN

KEDVES LUDAS!

ÖLTÖZTET A KÉK?

Méretre vágott, az iskoláskorúak számára izgalmas és szép nyomatokkal tarkított sárga és zöld füzetborítókat vásároltam a Szovjetunióban. Filléres ajándék, mégis csodát művelt: ezt hoztam haza első osztályos kislányomnak.

Az idejekorán megvásárolt füzeteket szívesen borítottuk be együtt a gyermekkel. Aztán ráhúztuk az átlátszó nylont — elégedettek voltunk, úgy gondoltuk, hogy a munka nehezét ezzel letudtuk, hiszen a könyvek, legalábbis az alsótagozatosok számára kiadott könyvek, ma már nem olyan fantáziátlan fedelekkel, unalmas tipográfiával készülnek, mint hajdanán.

De nem ám! Kedvre derítő betűk, képek és ábrák keltik fel még a szülők érdeklődését is. Lehet, hogy a jónál jobb szakember tudna a jelenlegi borítóknál szebbet, érdekfeszítőbbet, esztétikusabban alkotni, lányom azonban, mint legfőbb zsüri, osztatlan elismeréssel szemlélte új szerzeményeit.

Az átlátszó nylon alig változtat az összhatáson.

Az első szülői értekezleten aztán megkaptuk az ukázt: *kell a kék papír!* A színes füzetborítókat nem fogadják el. És most már a kis elsősöm könyvei ugyanolyan komor kékek, mint hajdanában az enyimek...

Lengyel Tibor

UTÓSZEZON

Tihanyban ősszel minden csöndes. A közeli kölcsönző nem kölcsönöz; nem sül hal, nem serceg lángos. Az automaták — jó esetben — a pénzt adják vissza.

Üdüljünk utószezonban?

A postán, a fodrásznál nem kell várakozni — kitörő örömmel fogadják a betévedőt. A vegyesboltban másutt hiába hajkurászott hiánycikkek lelhetők fel. A Füredre tartó buszra föl lehet férni.

Luxus-presszó. A polcokon Maraschino, Courvoisier, Campari.

Egyetlen vendég. Szerelés: sötétkék pamutmelegítő hazai áruházból, gumitalpú strapacipő alkalmi boltból, enyhén divatjamúlt napszemüveg (hátha mégis kisüt a nap), ósdi fazonú ernyő (hátha mégsem), s mindezek tetejében olyan viharvert ballon, hogy Columbo is megnyalná utána mind a tíz ujját.

Rendelés: kávé. Más semmi.

Kiszolgálás: papírszalvétával, pohár vízzel; csupa bűbáj, kellem, udvariasság.

Üdüljünk utószezonban!

Galla-Kovács Ágnes

MIRE (NEM) JÓ A SZEMÉLYI?

Nemrég új személyi igazolványt kaptam, amelybe szabályszerűen bevezették, hogy nyugdíjas vagyok. Arra is felhívták a figyelmemet, hogy ezután nem kell zöld nyugdíjas igazolványomat magamnál hordanom, a személyi is megteszi.

Hát nem tette meg! Legalábbis a BKV Visegrádi utcai jegyárusító bódéjánál nem, ahol nyugdíjas bérletet akartam váltani, személyi igazolvánnyal tanúsítva nyugdíjas voltomat. A BKV-s hölgynek ez nem felelt meg, zöld nyugdíjas igazolványomat követelte. Úgy vélem, a rendőrség által kitöltött igazolvány adatainak hitelességét még a BKV is elfogadhatja.

Kolozsvári László
1137 Bp., Pozsonyi út 12.

SZIA, SUZI!

Hosszú éveken át úgyszólván csak alázattól elcsukló hangú interjúkat lehetett olvasni sajtónkban. A riporter a riportalanyt vagy önözte (mintha a „maga" sértésszámba menne), vagy még azt is tiszteletlen merészségnek ítélve, minden megszólítás és kérdésfeltevés alkalmával a megszólított teljes nevét írta le.

Újabban megérkezett a ló, illetve a mértéktévesztés másik oldala. Eleinte csak az ifjúsági lapok hasábjain tegezte le egymást boldog, boldogtalan, azaz minden riporter minden riportalanyt, most már átterjedt ez a szokás a „felnőtt" lapokra is, már vámikor jön az „ide figyelj, hapsikám" megszólítás.

Kivétel, ha a meginterjúvolt külföldi. Legalábbis kivétel volt — mostanáig. A nemrégiben több lapban is megjelent Suzi Quatro-interjúkban már tegező viszonyban pergett a kérdés-felelet játék.

Az angol nyelvben — évszázadok óta — már csak egy megszólítási forma van, a „you", ezt tetszés és nyelvérzék szerint lehet te-nek, magának, önnek fordítani. A magyar lapok hasábjaira az angolul folyó beszélgetést most — friss helyi szokásunknak hódolva — tegezve fordították le a riporterek.

Így persze könnyű a bizalmas meghittség! Akkor hát: Szia, Suzi!

(bt)

MENTŐK, MUNKÁBA JÁRÓK RÉME

Nemrég e hasábokon morogtam a nyíregyházi „maratoni sorompó" miatt. Azóta rájöttem: párja is van, Kisvárdán. Mit párja, a nyíregyházi ennek legfeljebb szerény kisöccse lehetne. A kép itt is ugyanaz: fényjelzővel ellátott sorompó, amelyet bakter kerget. Csak ez nem húsz, de néha negyven percig is zárva. Ami önmagában is baj, de nem akkora, mint pont ennél a sorompónál...

Mert a sorompó egyik oldalán van a város — a másikon négy nagyüzem, köztük a vasöntöde és a szeszipari vállalat. No meg az új, szép kórház. Amelybe és amelyből jövet a mentő is félórákat ácsoroghat a sorompónál. A gyárak vezetői dühöngenek: a sorompó okozta késésekből évi sok tízezer munkaóra a veszteség, az áruszállító járművek is folyvást elakadnak. A feleslegesen negyedóráig zárt sorompó alatt és mellett gyalogos ugyan átmehet, de ha a rendőr észreveszi, akkor megbírságolja. Így az öntöde, a kórház, a szeszipar dolgozói választhatnak: ha a sorompókezelő rossz kedvében van, vagy a késéssel vesztenek pénzt, vagy a büntetéssel. (Korábban kelni sem érdemes, mert 10—20 perccel előbb odaérve a helyzet ugyanaz lehet.)

Emberéletek, milliós értékek forognak kockán. A megoldást, az aluljárót csak 3—4 év múlva ígérik. Kedves debreceni MÁV-igazgatóság: mibe kerülne itt egy automata fénysorompó működtetése, amely legfeljebb 3—5 percig zárja el az utat? Higgyék el: kevesebbe, mint amennyibe a vállalatok vesztesége, a mentő késésének esetenkénti következményeiről nem is szólva.

(Szatmári)

HOSSZÚ NYAKÚ KACSA

Szeptember 8-án Budapesten jártam, a Déli pályaudvari ABC-boltban elsőosztályú hízott kacsát vásároltam, nagyon fájt már rá a fogam. Hazavittem Badacsonyba, otthon felbontottam és alig hittem a szememnek: a kacsának 71 (hetvenegy) centi hosszú nyaka volt! Legalábbis ennyit mértem, amikor az összesen 7 (hét) kacsanyakat egymás mellé tettem. Csodakacsa volt, nemcsak azért, mert ennyi, s ily hosszú nyakkal rendelkezett, hanem azért is, mert például mája egy sem volt neki! (Előállítója: Szentesi Baromfifeldolgozó Vállalat.)

Huszár Lászlóné
8261 Badacsony, Egry sétány 11.

Ki mit keres?

1

...Supraphon lemezjátszómhoz tűt sem itt, sem Budapesten nem sikerült szereznem, hátha kapható valahol mégis?

Dr. Szathmári Ilona
3525 Miskolc,
Szepessy u. 2.

2

...72 éves nyugdíjasként fafaragással is foglalkozom, díszdobozaim, kazettáim, kulacsaim sokfelé elkerültek, de a díszdobozok és kazetták fedelét felfogó kis csuklóspánthoz most nem kapok süllyesztett fejű facsavart, 2X7 mm-est vagy 1,5X6 mm-est, ki tudna segíteni?

Tóth Gyula
4440 Tiszavasvári,
Honfoglalás u. 1.

3

...miért nem lehet ácsceruzát kapni? Vagy lehet? S ha igen, hol?

Nemes Imréné
5051 Zagyvarékas,
Alkotmány u. 27.

4

...Lucnik típusú varrógépemhez sehol sem kapok hurokfogó villára rugós lemezt, ami nélkülözhetetlen számomra, mert bedolgozó varrónő vagyok. Ki tudna segíteni?

Varga Istvánné
6066 Tiszaalpár,
Dobó I. u. 19.

5

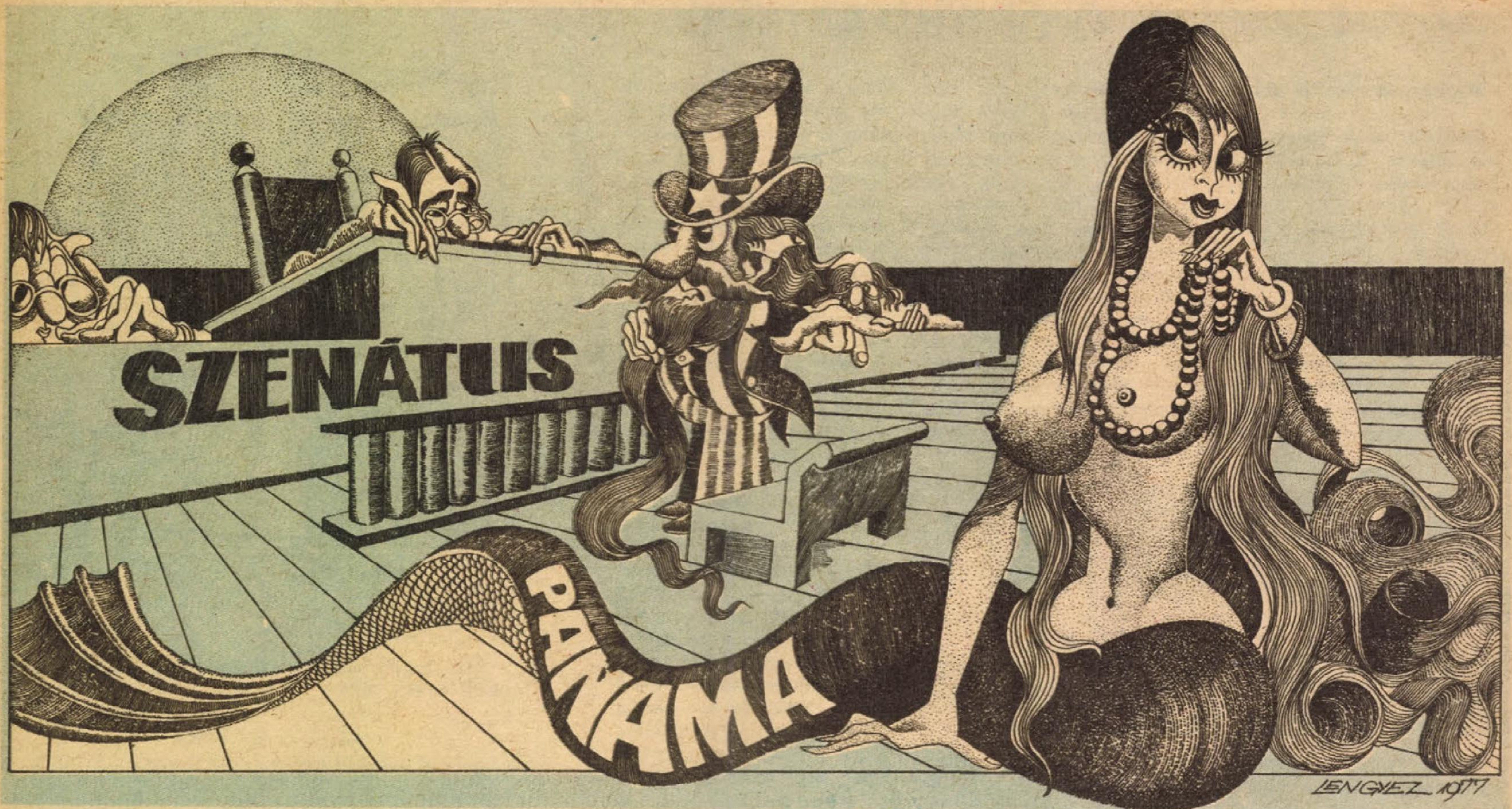
...hónapok óta nem tudok szerezni 24X2¹/₄ vagy 24X2¹/₂-es motorkerékpár külsőt. Állítólag évek óta nem gyártják, de hátha volna valakinek még, jó állapotban levő használt is nagy segítség lenne.

Csaba Ferenc
nyugdíjas
5123 Jászárokszállás,
Széchenyi út 87.

6

...hosszú ideje keresek nagy méretű mosogatót óvodánk konyhájának. Sajnos itt, a környékünkön nem kapható. Örülnénk, ha valamelyik lehetőleg közeli üzlet értesítene, hogy kapni ilyen mosogatót.

Takács Dezsőné
vezető óvónő
3589 Tiszatarján,
Kossuth u. 46.

– Hajlandó vagyok elválni tőle, de elköltözni csak 2000-ben fogok.

CSIPKE

— Ezt a gépet nézze meg, uram, ez valóságos világcsoda! — lelkendezett Sajnoss Oszkár, a Szuper Művek vezérigazgatója. — Ezen a csövön bemegy a gürt, a másikon a cufli, és a túlsó oldalon kijön a végtermék, a kész gürtcufli. Közben az anyag hétszáztizenöt munkaműveleten megy át, anélkül, hogy emberi kéz érintené. Mindent a gép csinál! Ami pedig a legnagyobb büszkeségünk: ezt a gépet az utolsó csavarig magyar mérnökök tervezték, magyar szakmunkások szerelték!

— És hányan kezelik?

— Mariska néni, egyedül. Műszak elején megindítja a gépet, műszak végén leállítja, közben kétóránként puha ronggyal áttörölgeti.

— A lakosság nagyon sok gürtcuflit fogyaszt, emellett tekintélyes exportunk is van belőle. Csak nem azt akarja állítani, hogy mindezt egy gép és egy ember állítja elő?

— Dehogyis! Mariska nénin kívül még háromszázkilenc anyagmozgató is dolgozik ebben a részlegben.

— Nem nagyon sok az?

— Rengeteg! — mondta nagyot sóhajtva Sajnoss Oszkár. — De ez ismert jelenség. Valamikor a hárommillió koldus országa voltunk. Ma az egymillió anyagmozgatóé...

— Nem próbálkoztak ésszerűbb munkaszervezéssel?

— Próbálkoztunk bizony, méghozzá eredménnyel. Az alapanyagot, mint bizonyára ön is tudja, Vásárosnaményban termelik, onnan kell ide szállítani, 315 kilométerről. Korábban úgy volt, hogy a gürtbányász megrakta a mellette álló segédmunkásunk vödrét, az felkapta, futott vele egy kilométert, ott átadta egy másik segédmunkásnak, az is szaladt a vödörrel egy kilométert, majd tovább adta egy harmadiknak...

Minden kilométerkőnél állt egy emberünk, így jutott el háromszáztizenöt kézen át a nyersanyag a bányától a gépig...

— Ez iszonyúan korszerűtlen volt!

— És nagyon lassú! Bár, mi mindent megtettünk a gyorsítása érdekében. Valamennyi dolgozónkat beneveztük az „Edzett ifjúságért!" mozgalomba. Ennek hatására a korábbi nyolc perc helyett 7 perc 51 másodperc alatt futották az ezer métert. Ám, mi ezzel sem elégedtünk meg, tovább törtük a fejünket, míg meg nem találtuk a megoldást, amellyel forradalmasítottuk az egész anyagmozgatást.

— Mégpedig?

— Kerékpárokat vásároltunk! Most már biciklivel viszik a vödröt, így csak minden ötödik kilométerkőnél áll egy-egy emberünk. Most már csupán hatvanhárom ember kell ahhoz, hogy ideérjen az anyag.

— Mit csinálnak akkor a többiek?

— Már megbocsásson, de a késztermléket is el kell valakinek szállítani a géptől a raktárig!

— És ehhez 245 ember kell?

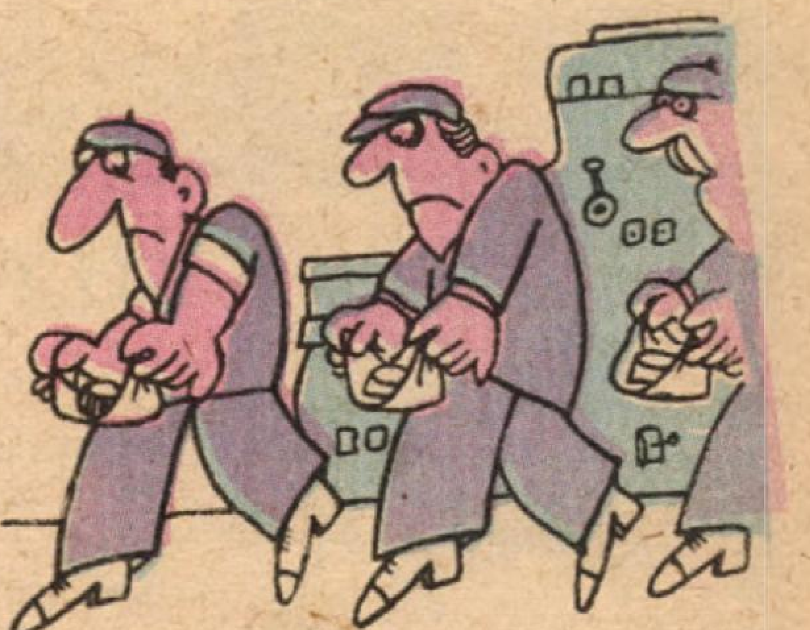
— Mitagadás, egy kicsit szaporátlan a munkájuk, mert a zsebkendőjük négy sarkában hordják az anyagot.

— Nem kerestek korszerűbb megoldást?

— Eredményekkel kecsegtető kísérleteket folytatunk az ötsarkú zsebkendők előállítására.

— És addig?

— Addig is tennünk kell valamit, igaza van. A kor parancsa:

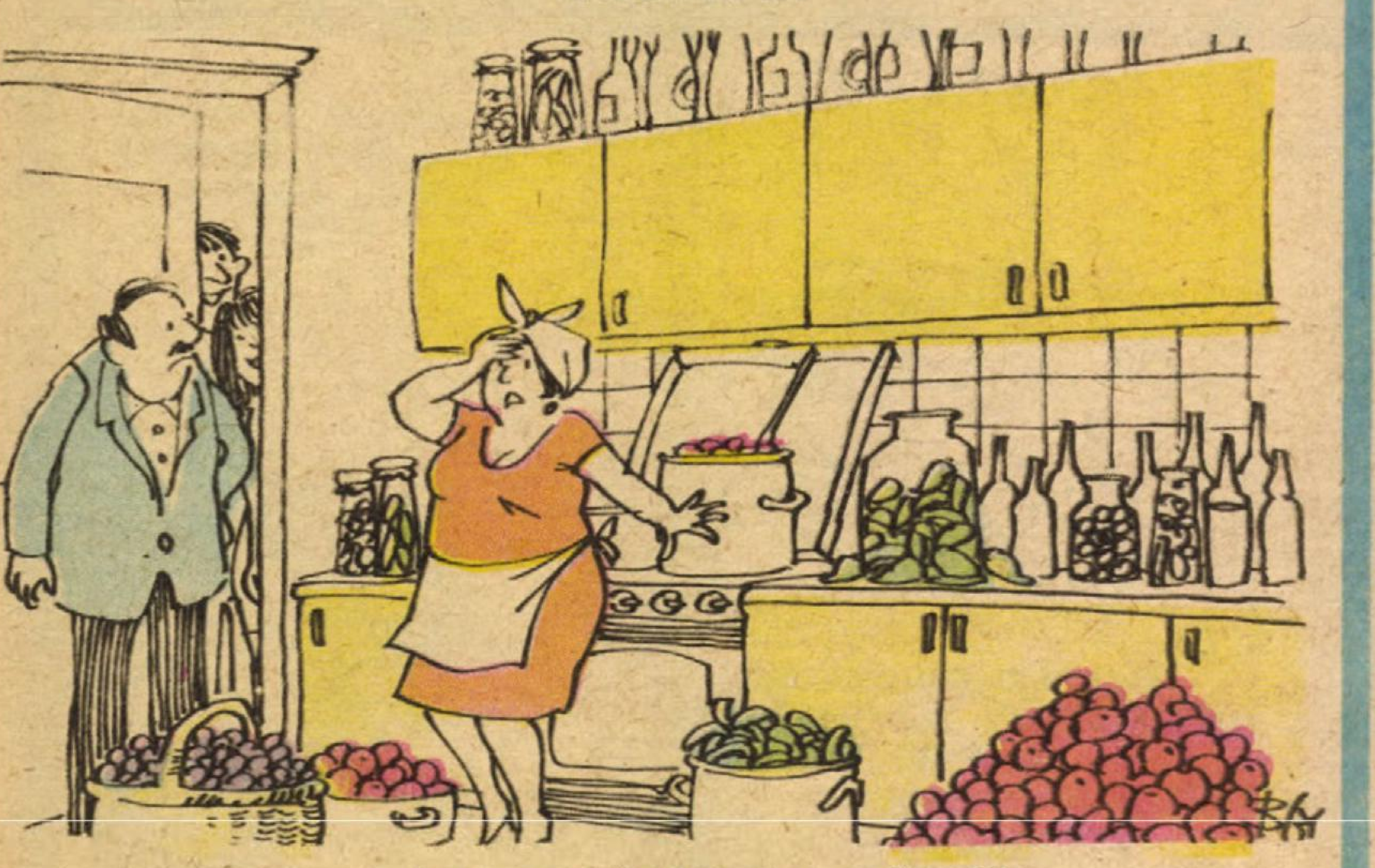
előbbre kell lépnünk. Tudjuk, hogy itt is a gépek segíthetnek.

— Gépet vesznek?

— Igen. Egy csipkeverő gépet. Kulturáltabb munkafeltételeket biztosítunk anyagmozgatóink számára: kicsipkéztetjük a zsebkendőjüket.

Radványi Barna

LAKÓTELEPEN

– Jesszusom, tényleg nincs spájzunk!

Levélváltás örökzöld témáról

Kedves Szerkesztő úr!

Engedje meg, hogy ne indokoljam a következő, egymondatos kérdésemet: Mi a véleménye, meddig fognak még beszélni a borravalóról?

Kedves Olvasónk!

Kérdését és jelen válaszomat figyelembe véve, máris kettővel többször, mint ahányszor kellene és érdemes volna. Fogalmam sincs arról, hogy ön melyik oldalon foglal helyet. Azon-e, ahol a borravalót adják, avagy azon az oldalon, ahol kapják? Esetleg azok között van, akik adják is, kapják is? Tömören megfogalmazott leveléből ez nem tűnik ki, de az nem kétséges, hogy únja már a borravalóval foglalkozó sok felesleges „beszédet" a sajtóban, a rádióban és a tévében. Igaza van, én is unom.

És igazuk van azoknak is, akiknek csekély alapfizetését azért állapították meg alacsony összegben, mert *úgyis kapnak* borravalót. Így volt ez az idők kezdeteitől a vendéglátó szakmában, a fodrászoknál, a taxisoknál (a szokásos és a többit mellőzöm), és így is maradt mind a mai napig. A kevés alapfizetés is! És minthogy ezt már hallgatólagosan (nem merem mondani, hogy tudatosan) hivatalos álláspontnak lehet tekinteni, úgy gondolom, kár lenne az e szakmákban már szokásjoggá vált borravalót, akár egyetlen szóval is elítélni.

Ne legyünk álszentek: én nem tagadom, hogy a különös helyzet ismeretében szívesen adok borravalót. Nem várok érte különleges bánásmódot, örülök, ha nem gorombáskodnak velem. És ünnepélyesen kijelentem, hogy mindaddig megtartom ezt a haladásellenes, kispolgári szokásomat, amíg az említett szolgáltatásokat végző dolgozók alapfizetését nem fogják rendezni, azaz a megélhetés szintjére felemelni. Egyelőre csak az a jámbor óhajom, azok se legyenek álszentek, akik a szóban forgó szakmákban, felülről, nem ismerik el, hogy egyelőre nem futja az alapbérek megfelelő emelésére, ez ügyben tehetetlenek, tehát a szolgáltatásokat igénybevevő nagyérdemű közönségnek borravaló juttatásával kell vállalnia a bérkiegészítést, „társadalmi munkában". Finomabban fogalmazva: a borravalót nem vállalni *kell*, hanem adni *illik*.

A borravaló ügye, egyébként, már elég hosszú idő óta a belenyugvás állapotába és a feledés homályába merült. Váratlanul azonban ismét a felszínre hozta a televízió, Horvát Jánosnak a sokoldalú ok- és okozat-nyomozó tévériportjában. Saját bevallása szerint semmivel sem jutott előbbre, pedig alaposan „körüljárta" az agyoncsépelt borravaló-témát. Munkatársaival együtt végzett kitartó fáradozása és a televízió áldozatkészsége szerintem mégsem volt hiábavaló. Ha ugyanis A HÉT tehetséges műsorvezetője, spanyol—kubai szakértő, kül- és belpolitikus, össznépi tévériporter, aki mindent tud, amit tudnia kell, nem volt képes zöldágra vergődni a borravalóval, akkor senki sem tudhat ennél többet elérni. Sőt még ennyit sem. Mert kétségtelen, hogy a tévé riportja nemcsak ismét előtérbe helyezte a borravaló-ügyet, felkavarta a közvéleményt, hanem melléktermékként, jót cselekedett a fóti Gyermekvárossal is. Mint a Rádió és Televízió Újságban olvashattuk, a nézők postán igen sok 20—20 forint „borravalót" küldtek Horvát Jánosnak, aki összegyűjtve az elég tisztes összeget, eljuttatta a fóti gyerekeknek.

Egyelőre tehát a borravaló él és virágzik, csökkenő irányzatát nem lehet észlelni. A helyzet arra vall, hogy örökzöld téma marad, még ha nem beszélünk róla, akkor is. Dehát vannak örökzöld dallamok! Miért ne lehetnének örökzöld témák is?

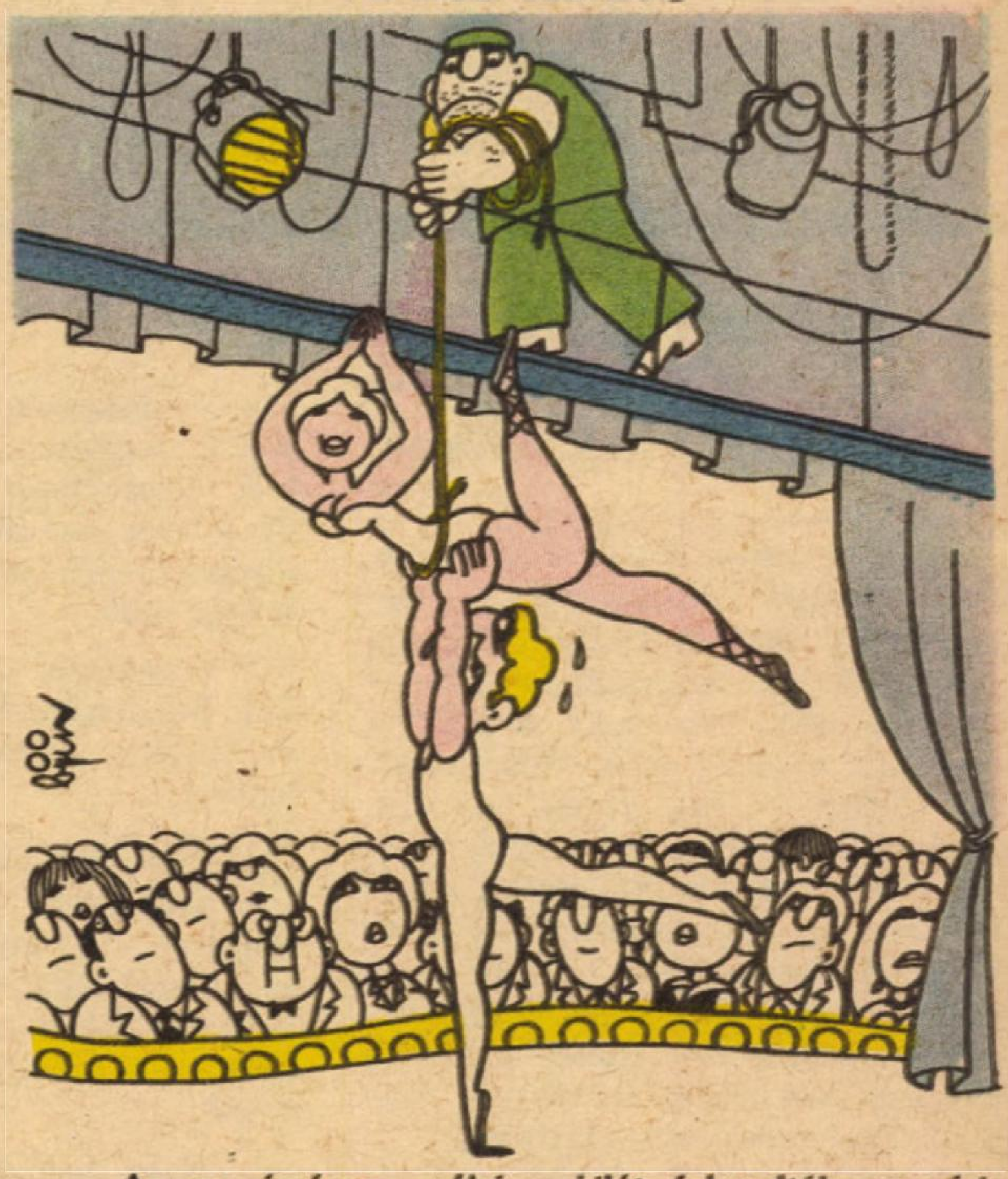
Földes György

MODERN LAKÁS

– Már nagyon untam az alattam lakó folytonos nyafogását a zaj miatt.

AZ ELSŐ ELŐADÁS

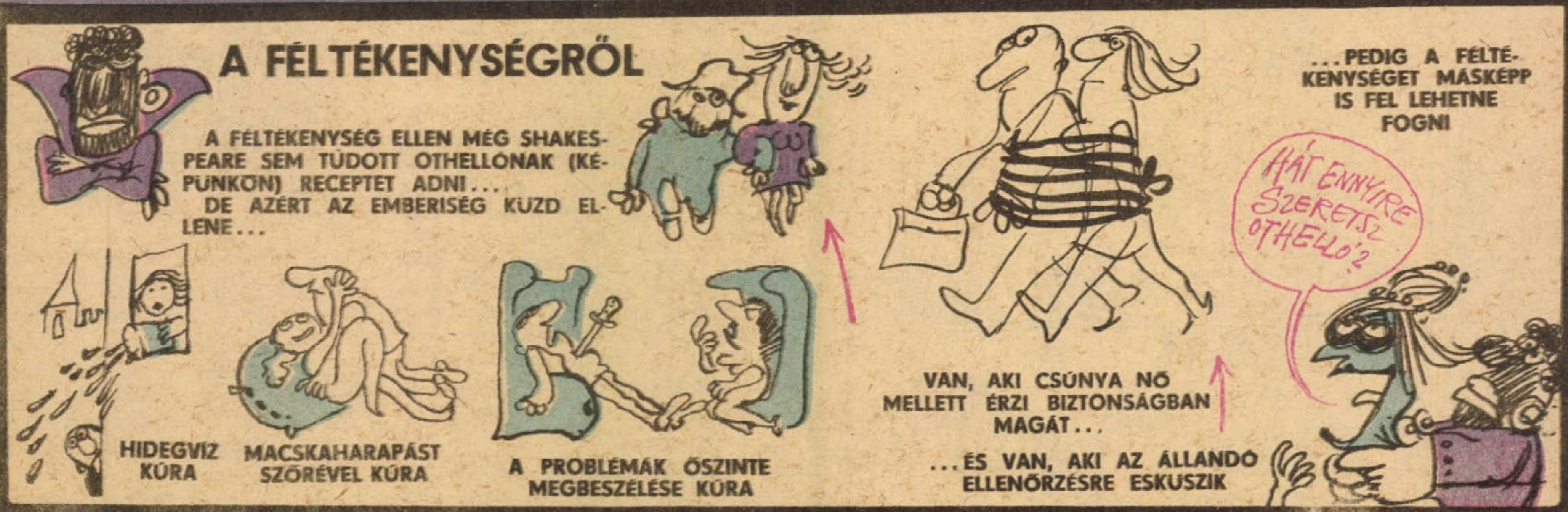

– Az az érzésem, néhány kilót felszedtél a nyári szünetben!

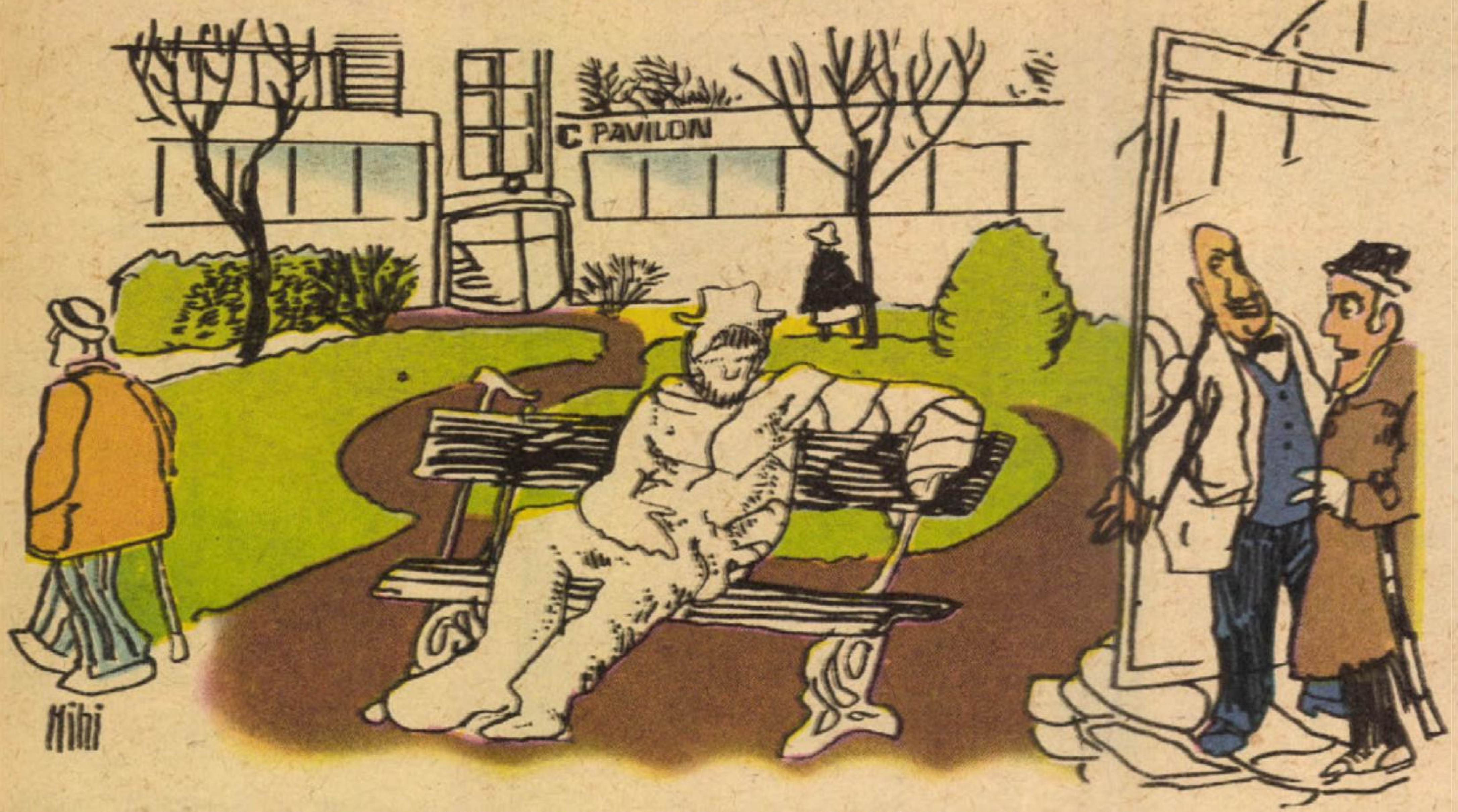
Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC ROVATA

A FÉLTÉKENYSÉGRŐL

KORHÁZUDVAR
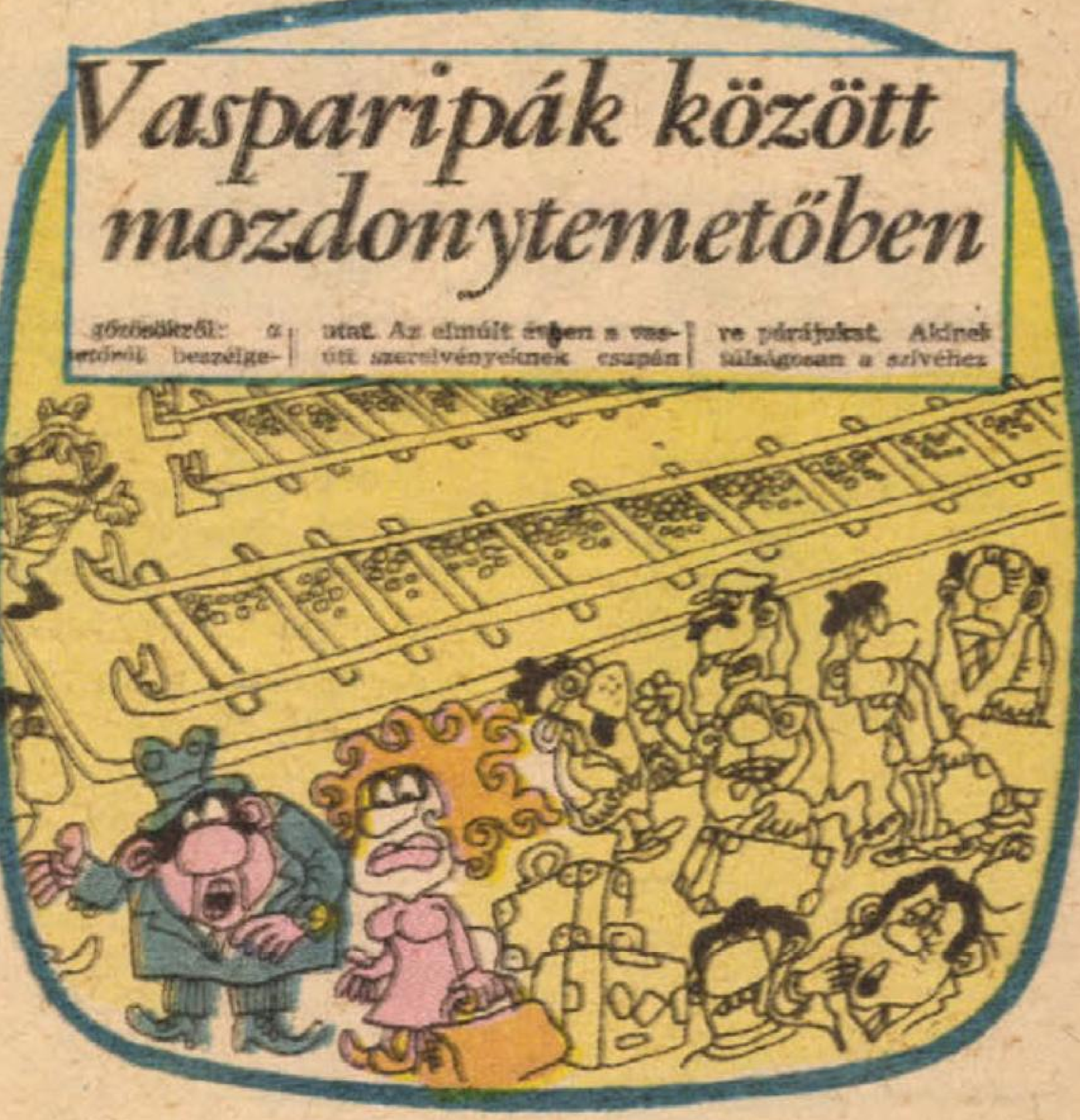

– Tévedsz, nem modern szobor, csak az egyik lábadozó betegünk…

HÁROM FURCSA HÍR

Fülöp György rajzai

– Ezt az okmánybélyegre!

– Ez a vonat még a saját temetéséről is elkésne!

– Mit kapkod, asszonyom? Csak egy puszit akarok adni.

FILMÁTVÉTELI BIZOTTSÁG VOLTAM

Egy ismerősöm nyolcmilliméteres filmet vásárolt nyugaton, és miután megtudta, hogy szenvedélyes amatőr-filmes vagyok és vetítőgépem is van, felkínálta nekem: vegyem meg a filmalkotást. A körülbelül tíz percig tartó mű tartalmát nem tudom elmesélni, illetve el tudnám mesélni, de nem merem. (A Ludas Matyit gyerekek is olvassák.) A filmeposz megtekintése után átalakultam filmátvételi bizottsággá.

— Nos, mi a véleményük? — kérdeztem magamtól.

Elsőnek én jelentkeztem szólásra:

— Ne vegyük át. A családom még nem elég érett a film megtekintésére. Itt van például a sógorom. Igaz, hogy ötvenöt éves, de néha úgy viselkedik, mint egy gyerek. Gyerekek pedig nem nézhetik meg a filmet.

Nem bírtam tovább hallgatni, szólásra jelentkeztem:

— Talán meg kellene kérdezni a sógorodat! — mondtam magamnak.

Mire én:

— Nem kérdezhetünk meg mindenkit. Nekünk kell döntenünk: nekem meg nekem.

A harmadik felszólaló is én voltam:

— A film rossz példát mutatna a nagybátyámnak, Géza bácsinak, aki könnyen befolyásolható. Képzeljük el, mi történne akkor, ha a nyugdíjas Géza bácsi egyik napról a másikra szoknyapecér lenne és ugyanazt csinálná a nőkkel, mint a film hőse.

— Az lehetetlen! — vetettem közbe.

— Te lebecsülöd a filmek hatását —, mondtam én, mint a filmátvételi bizottság elnöke. — Ez a film…

— Szót kérek! — kiáltottam, mint a bizottság tagja. — Én javaslom a film átvételét. Kell egy kis felüdülés. Minden évben végignézem a nyári utazásról készített filmedet. Rámfér egy kis kikapcsolódás!

— De mi van akkor — mondtam én —, ha a család félreérti a, finoman szólva, pajzán filmecskét, és azt hiszi, hogy egy történelmi, kosztümös filmet lát, amely a XVIII. században játszódik és a francia enciklopédistákról szól.

— Az lehetetlen! — válaszoltam. — Nem érthetik félre. A film félreérthetetlen.

Újra én jelentkeztem:

— Ahogy én ismerem a barátaidat, ismerőseidet, nem fogják megnézni a filmet.

— Röhögnöm kell. Meg fogják nézni.

— Nem jönnek el.

— Eljönnek.

— Szerintem is eljönnek — szálltam be a vitába. — De felháborodva távoznak majd, esetleg meg is pofoznak, hogy ilyen filmet vettél át.

— Vállalni kell a kockázatot!

— A család nevében tiltakozom a film átvétele ellen!

— A család nevében követelem a film átvételét! Lépést kell tartanunk a filmművészet fejlődésével!

— Ez nem művészet! — mondtam én.

— Ezt majd én döntöm el — mondtam én.

— Nem, uraim, ezt én döntöm el — mondtam én, mint a filmátvételi bizottság elnöke. — A filmet nem veszem át. Nem anyagi okokból. Igaz, hogy most nincs pénzem, de kérhettem volna valakitől kölcsön, másodikáig.

— Akkor miért nem vesszük át a filmet? — kérdeztem önmagamtól.

— Megmondom — feleltem. — Azért, mert én már láttam.

Döntő érv volt. Mind az egyen elfogadtuk. Kivétel nélkül.

Mikes György

– Gyönyörű kép, kár, hogy lekéste a képzőművészeti világhetet.

Egy nagy áruház bejáratánál.

— De, drágám, hiszen ez nem a mi kisbabánk!

— Pszt… Tudom, viszont ennek a kocsinak jobbak a kerekei!

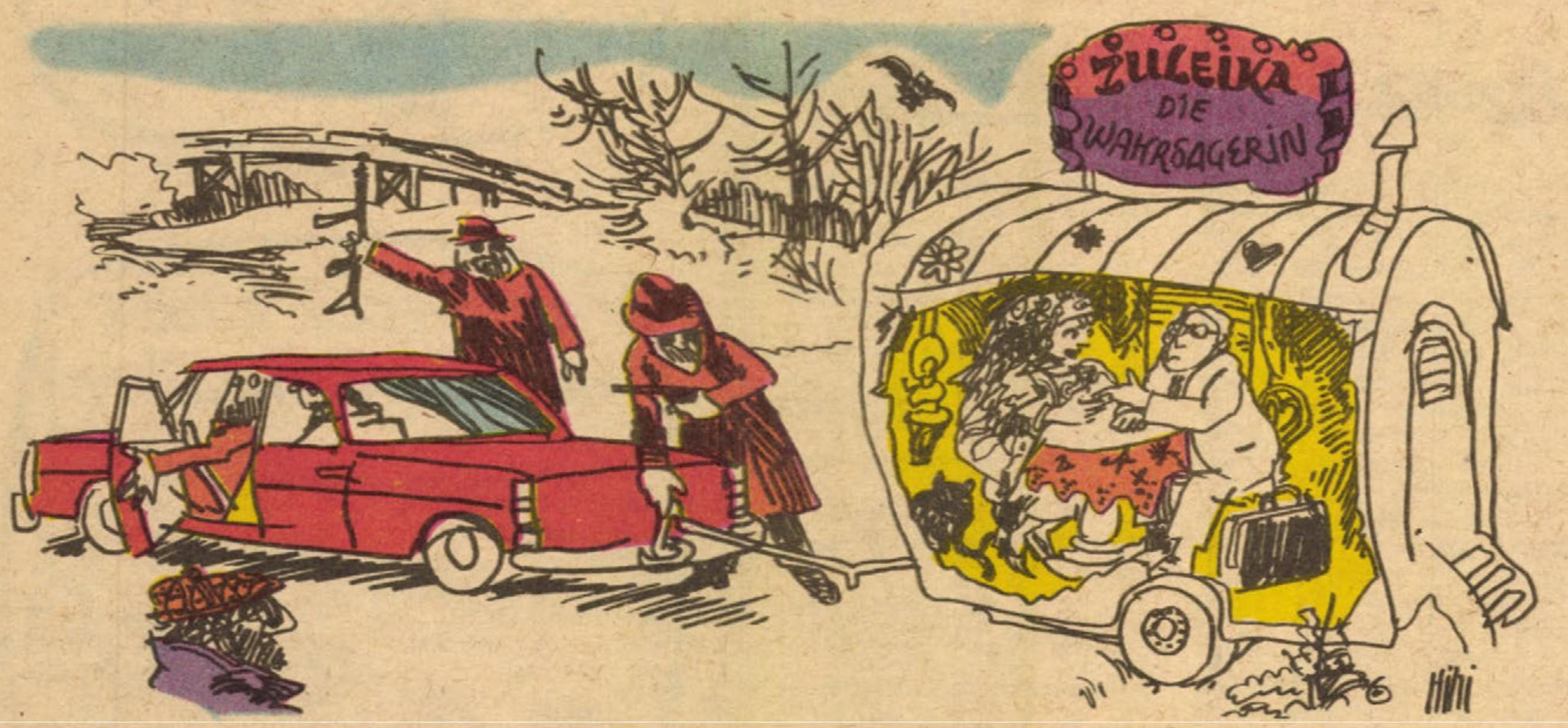

– Ne mondd! És az amerikaiak adtak kölcsön pénzt a szocializmus építéséhez?!

TERRORISTA

JÓSNŐNÉL

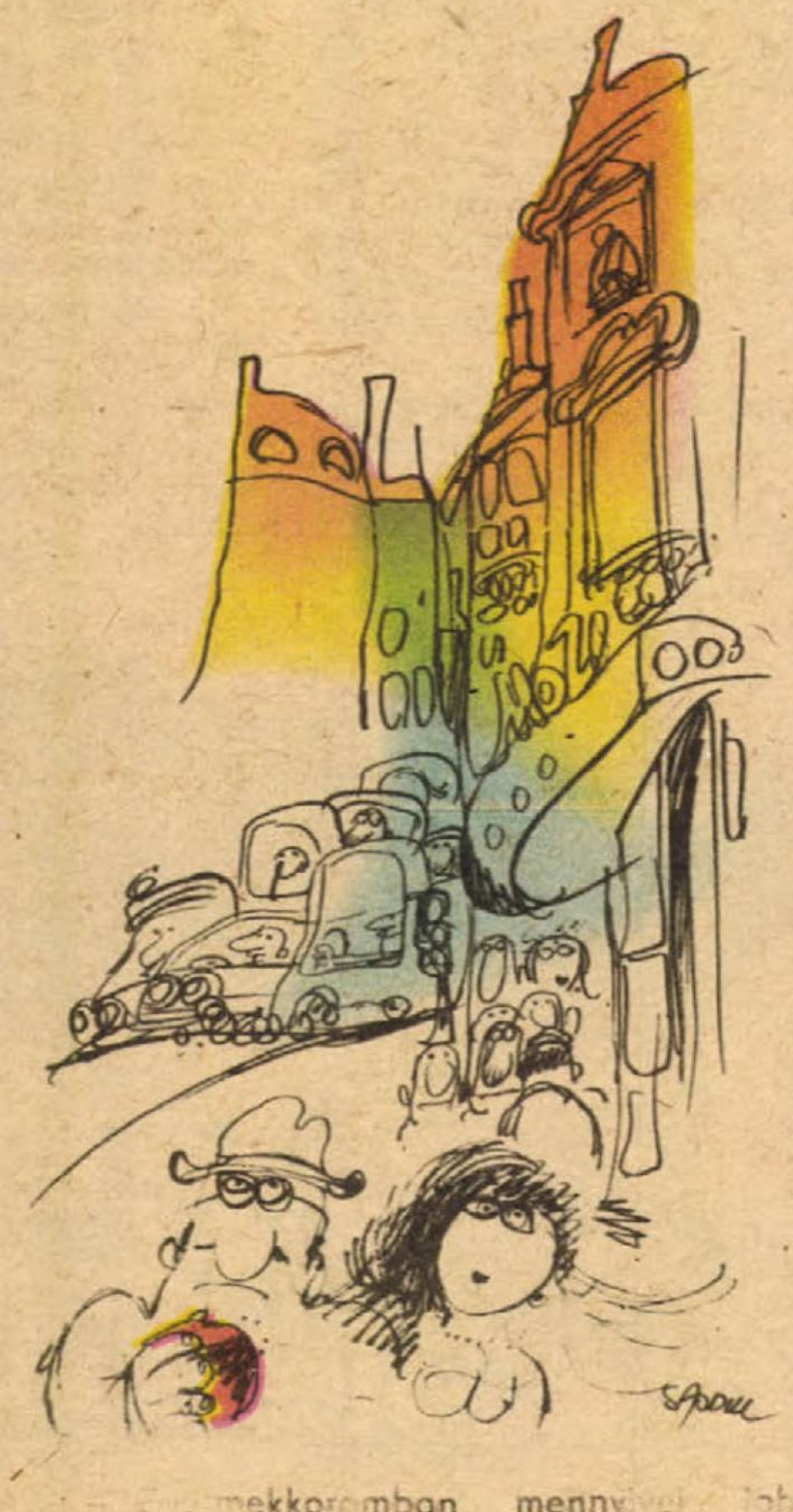

– Hamarosan emberrablók karmai közé kerül, uram...

– Csak addig tarts ki, amíg a zsűri elektromos jelzőberendezését megjavítják!

NOSZTALGIA

– [illegible]mekkoromban mennyivel jobb ízüek voltak a permetezőszerek.

ZSÖLLYE

Zsúfolásig tele van a Fészek klub étterme. Tordy Géza elkapja az egyik mellette elrohanó pincér kabátját.

— Mondja, nem vette észre, hogy már legalább fél órája várok?

A pincér lihegve válaszol:

— Dehogynem vettem észre, kérem! Épp az előbb gondoltam arra, hogyha mindenki olyan türelmes lenne, mint a művész úr, akkor arany életünk lenne!

*

Fényes Szabolcs komponálja Szenes Iván verseire a Vidám Színpad legközelebbi újdonságának zenéjét. Az elmúlt hét végére kellett leszállítani a színháznak az anyagot, és a szerzőpáros a hét utolsó napján még jóval éjfél után is ott görnyedt a zongora felett. Mindez Fényesék lakásán történt, és néhány perccel tizenkettő után benyitott a dolgozószobába Csikós Rózsi, Fényes Szabolcs felesége.

— Rózsikám, ne zavarj, ha dolgozunk! — mondta Fényes Szabolcs.

— Csak jó éjszakát akartam kívánni! — felelte kissé sértődötten a művész felesége.

Fényes fel se nézett a kottából.

— Ezzel reggelig is várhattál volna!

*

Dustin Hoffman, akit a hazai moziközönség legutóbb a Pillangó című film egyik főszerepében látott, nyári szabadsága alatt meglátogatta a film címszereplőjét, Steve McQueen-t vidéki nyaralójában. McQueen nyaralójához csak egy poros földút vezet és Hoffman kocsijának ablakát az apró porszemecskék egész eltakarták. Így eshetett meg, hogy belecsúszott autójával egy gödörbe, amely tele volt iszappal. A kocsi kerekei egy pillanat alatt besüllyedtek a sárba és a kikászálódó Hoffman rögtön látta, hogy a további útjának befellegzett. Szerencsére előbukkant egy traktor, rajta jól megtermett fiatalember. Mielőtt Hoffmann egy szót is szólt volna, a fiatalember megelőzte.

— No... kihúzzuk a kocsit?... Ha ad 50 dollárt, máris nekilátok!

Hoffman máris adta a pénzt és 10 perc sem telt bele, kocsija kint volt a gödörből. A fiatalember elégedetten mosolygott le a traktorról.

— Ez volt a tizenkettedik autó, amelyet ma innen kihúztam!

Hoffman elismerően fütyentett.

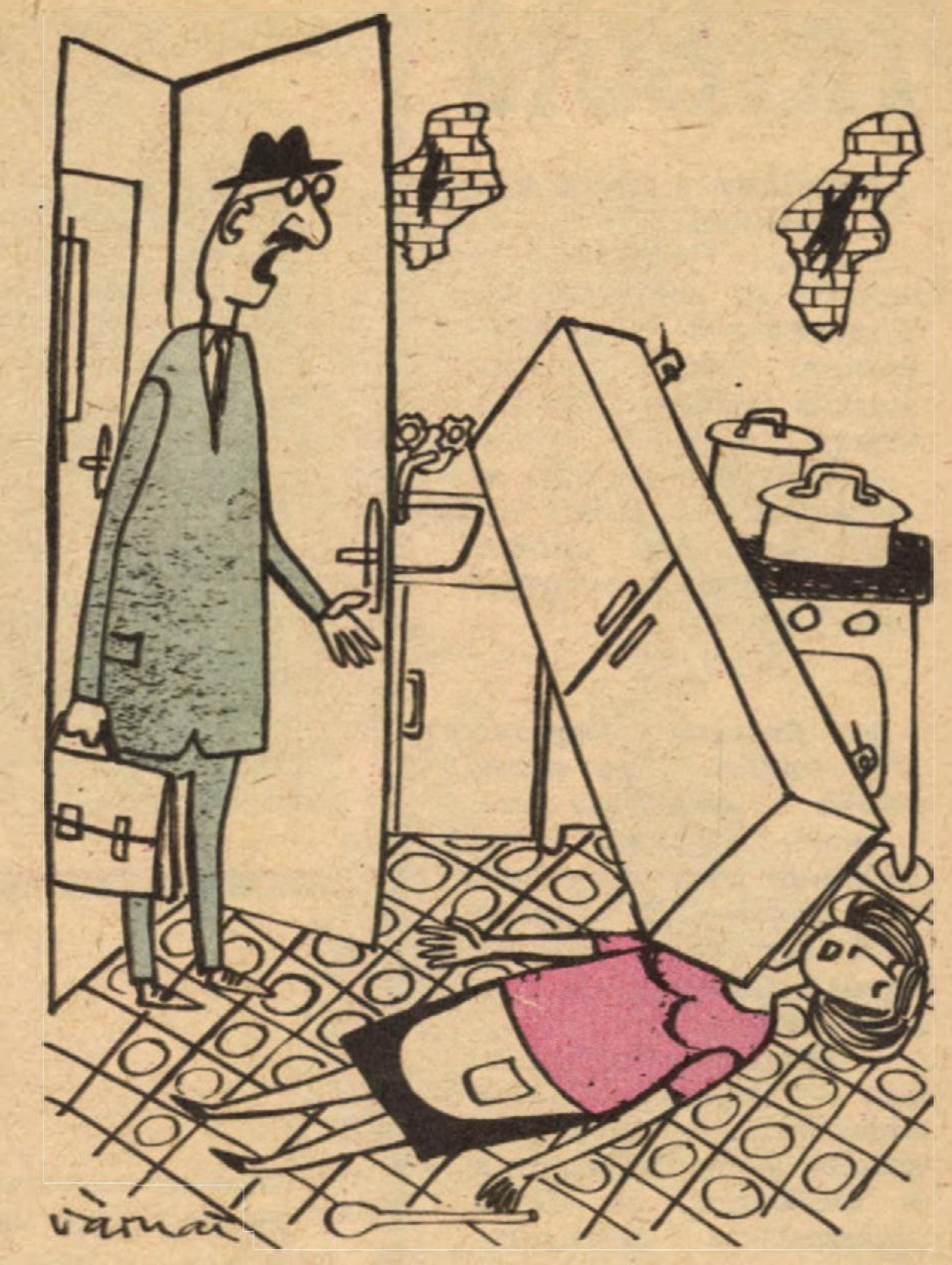
— Ejha!... Akkor maga éjszaka is dolgozik, ugye?

A fiatalember bólintott.

— De mennyire! Akkor hordom a vizet a gödörbe!

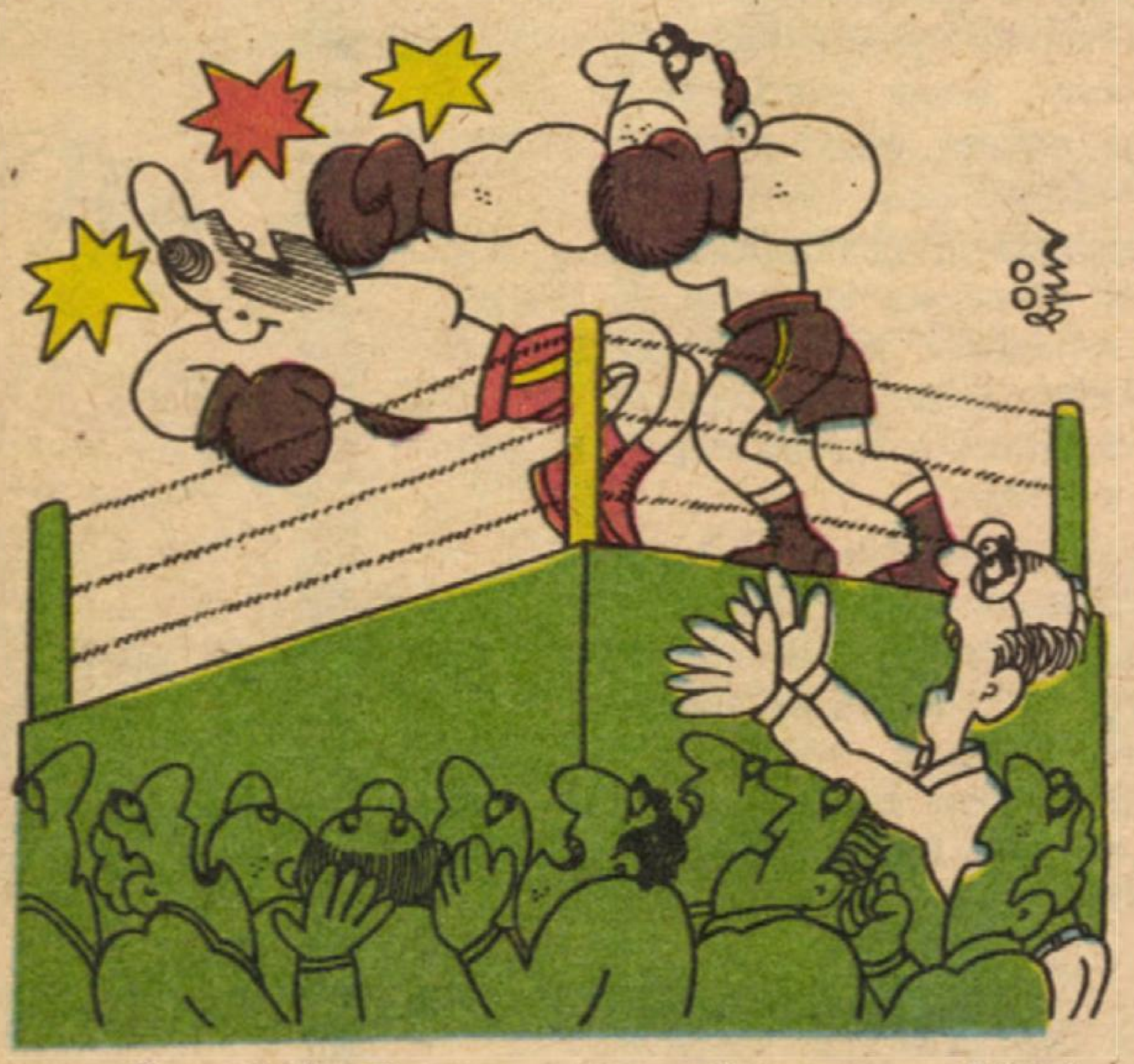
A KÖZMŰVELŐDÉS ÚTJAI

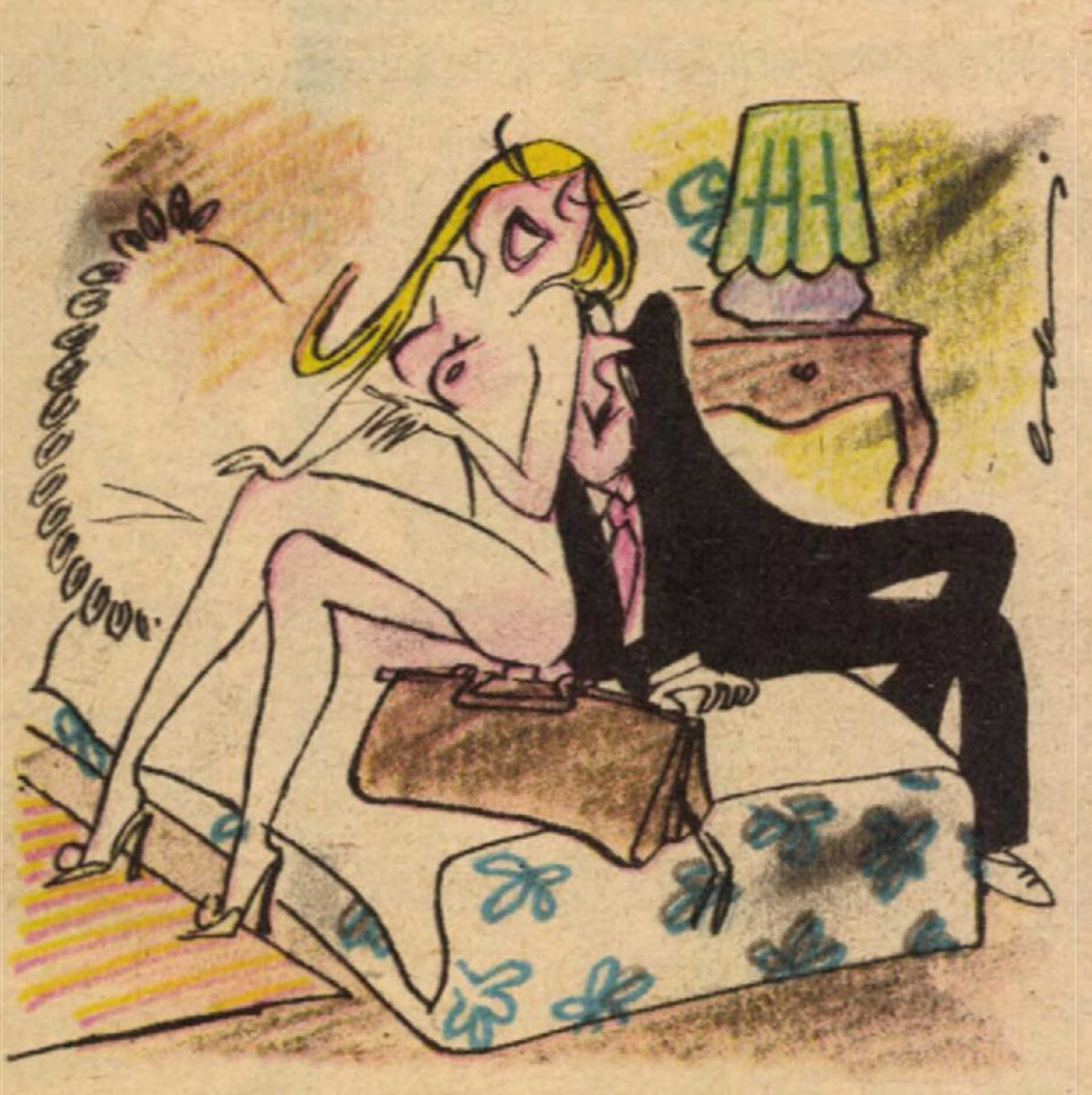
– Persze, a vacsora megint nincs készen idejében

A KIBIC

– Én a helyedben nem hagynám magam kiütni, te pancser!

NÁTHASZEZON

– Doktor úr, nincs magának láza?

MIVEL JÁTSZSZUNK?

Másfél éves korom óta nagy kedvelője vagyok a játékoknak. Vallom, hogy a jó játék előkészít az életre, felnőtt korban pedig késlelteti az öregedést. Örömmel tapasztaltam az utóbbi napokban, hogy ezt mások is komolyan veszik: az őszi vásáron például pszichológusok tanulmányozták a játékkiállításon jelen volt gyermekeket, hogy milyen játékokkal játszanak a legszívesebben, s e tapasztalatok felhasználásával tervezik meg a korszerű játékokat.

Néhány hagyományos játék korszerűsítésén magam is sokat törtem már a fejemet, egy-két javaslattal szívesen segítenék a játéktervezőknek, hátha fel tudnak használni valamit a tippjeimből:

Állatóvoda. Több állatfigura legyen, mint amenynyi befér az állatóvodába. Ezek kívül álldogálnak, és megvárják, amíg a gyerek kinövi a játékot.

Összeszerelhető traktor. Nem szerelhető össze, mert az egyik játékcsomagban öt kerék van, a másikban csak egy. Amikor már több gyereknek van összeszerelhető traktorcsomagja, egymáshoz futkoshatnak pótalkatrészekért.

Közlekedj okosan! Kockadobásos játék. A játékosok a játékban szerezhetnek szemeteskukát, gödröt és áruszállítást, amivel elállhatják a többiek útját. Aki önkéntes rendőrt dobott, elmeséli a Piroska és a farkas történetét, amelyik játékos türelmetlenkedik, annak még egyszer elmondja. Aki gyalogost nyer, autó elé állhat, de hatossal el lehet ütni.

Építőkocka. Ügyes játékkal az építőkockákból ki lehet spórolni egy kis családi házat is.

Házitelefon. Írásban kell kérelmezni a pultnál, jövő karácsonyra. Év közben kétszer bemehet a játékboltba, érdeklődni.

Gombfoci. A gombok úgy vannak kiképezve, hogy a labdát ne tudják irányítani, mellécsúsznak vagy felette ugranak át, ha eltalálják, az csak véletlenül fordulhat elő. A gombok tetejére golyóstollal rá lehet írni a válogatott labdarúgók nevét.

Alvóbaba. Ülve alszik, napközben. Ha lefektetik, kinyitja a szemét.

Elemes mosógép, garancialevéllel. A játék főként a garancialevéllel folyik: a gyerek azt játssza édesapjával, hogy reklamál. Aki a vitában csúnya szót használ, zálogot ad.

* * *

A korszerű gyermekjátékokról szólva, nem lehet említés nélkül hagyni a felnőttek számára készült jobbnál jobb technikai és ügyességi játékokat, melyek a játékkiállítás felnőtt látogatóit hozták izgalomba. Hogy csak egyet említsek: a tévékészülékekre kapcsolható tenisz! Mi mindent tud ez a remek játék! A képernyőre egy mozgó, elektromos pontot „labdát" vetít, mely két „ütővel" irányítható, a tévé előtt ülő két játékos ügyessége szerint. Micsoda nagyszerű szórakozást nyújthat ez az ügyes játék a tévé-előfizetőknek, tessék csak elgondolni:

A tévénéző ott ül a készüléke előtt és nézi, mondjuk, az esti kabarét, aztán eszébe jut, és azt mondja a feleségének:

— Ne kapcsoljuk be a teniszt?

— Pompás! — ragyog fel az asszony arca.

Egyetlen mozdulat, és a képernyőn megjelenik az izgalmas, szórakoztató fehér pont. Kezdődhet a mulatság!

Somogyi Pál

TRIBÜN

Sportvicc a Stern magazinból.

— Na, fiacskám — mondja az autóversenyző a feleségének —, gondoskodtam rólad, százezer márkás életbiztosítást kötöttem.

— Helyes — mondja az asszonyka. — Most legalább nem kell minden csekélységgel az orvoshoz szaladgálnod.

Az Evening Telegraph rendőri rovatából vettük a következő hírt.

James Boutont azzal vádolták, hogy júniusban, az angol—skót meccs előtt egy üveg whiskyt lopott Coventryben az áruházból.

— Sportszeretetből tettem — hangzott Bouton védekezése. — Arra gondoltam, hogy megnyerjük a mérkőzést, és akkor vigasztalásul felköszöntöm az első angol szurkolót, aki az utamba kerül.

Hirdetés a Luton Evening Post című lapból.

— Vasárnap rendezzük a kemping területén szokásos évi meztelen-szépségversenyünket. Férfiak 8,62 font nevezési díjat fizetnek. Nők ingyen indulhatnak.

Lee Rose, az Észak-Karolina Egyetem kosárlabdaedzője mondta:

— Sokan azzal vádolnak, hogy szerintem a kosárlabda élet és halál kérdése. Ez nem igaz. Annál sokkal fontosabb.

Szalagcímes hír az Oldham Chronicle első oldaláról.

— Szenzáció! Kedden este az Oldham Athletic pályáján nem került sor összecsapásra a rendőrök és a szurkolók között!

Chinaglia — Pelé és Beckenbauer mellett a New York Cosmos harmadik csillaga. Ő lövi a gólokat, s ezt már Amerika is tudja értékelni.

— Ez a Chinaglia — írja egy sportlap — ötven gólt lő egy szezonban, amellett nem iszik, nem dohányzik, nem káromkodik és nem hajkurássza a nőket. Az ember gondolkodóba esik: vajon nem járna-e jobban ez a Chinaglia, ha néha egy kicsit jól érezné magát és csak negyven gólt lőne egy szezonban?

(p. p.)

SKANZEN A MESSZE JÖVŐBŐL

KAPUALJ

Minden rosszban van valami jó!

Persze, nem tudhatom, hogy másutt is ugyanez-e a helyzet, de a mi bérházunkban egy új irodalmi műfaj virágzott ki azóta, hogy nem hozzák föl az újságot.

A kapualji levelezés.

Friss hajtása ez a magyar prózának, népi eredetű, a mai valóságot írja le, mindennapi életünk problémáiból táplálkozik, tömör és érzékletes.

Ennek a lírai műfajnak párszavas, pársoros cetlik a hordozói a kapualjban, a levélszekrény rekeszeire vannak fölragasztva vagy ügyesen odacsíptetve. A címzett mindig azonos — az újságkihordó.

Amióta divatba jött a kapualji levelezés, emberileg közelebb kerültünk egymáshoz mi, szomszédok. Többet tudunk egymás lelki világáról, természetéről, temperamentumáról, stílusáról, mint amennyi ismeretet negyedszázad alatt fölcsipegethettünk a többi lakótársról.

Hittem volna-e, hogy például a negyediken lakó, tartózkodó viselkedésű, nyugállományú szövetkereskedő mekkora patrióta? Hogy ez a kétségbeesett sikoly szakad ki hazafias kebeléből, egy kapualji üzeneten:

„Mi van az én Magyar Nemzetemmel?!"

Ezzel szemben a gombkészítő maszekről kiderült, hogy nyuszilélek lapít a mázsás testben, tőle csak ilyesfajta rezignált tény-megállapító művekre telik:

„A héten is csak rádió-újság jött." „A múlt héten sem volt Magyarország.", „És a Ludas Matyi?" stb.

Viszont Mattola néninek minden szava szívhez szóló.

„Drága, szép fiatalember! Megint nem kaptam Nők Lapját, kérem, ne tegye ezt velem, az én reumámmal potyán lejönni a harmadikról! Pláne, ha a lift is bedöglik fölfelé!"

Hevenyészett macskakaprás, dühös betűk egy csomagolópapírdarabkán:

„Most látom, hogy mindenkinek be van dugva, pont nekem miért nincs bedugva?!! A Népszabadság!"

Lakik egy pici öregúr a hetediken, ő piros filctollal alkot, kartonlapra, terjedelemben, keménységben, férfias erélyben mindenkit leköröz. Legutóbbi episztoláját szó szerint lemásoltam, annyira imponált, ezennel közre is adom:

„Utolsó figyelmeztetés!

Ha továbbra is nyolc óra után érkezik a Népszava, amikor én már elmentem a hivatalomba, mint e héten is szerdán és csütörtökön, akkor az a Népszava számomra nem reggeli, hanem esti lap, arra meg nekem jobb az Esti Hírlap. Ha Ön sürgősen nem változtat a késedelmes kihordáson, ha holnaptól kezdve nincs fél nyolcra a fachomban a Népszava, meg fogom tenni a szükséges lépéseket."

Egyébként egy év alatt ez volt az egyetlen kapualji levél, amire válasz is érkezett, ceruzával, ugyanarra a kartonlapra írva:

„Tegye."

Kürti András

HAJÓTÖRÖTT

Megkérdeztük rajzolóinkat:

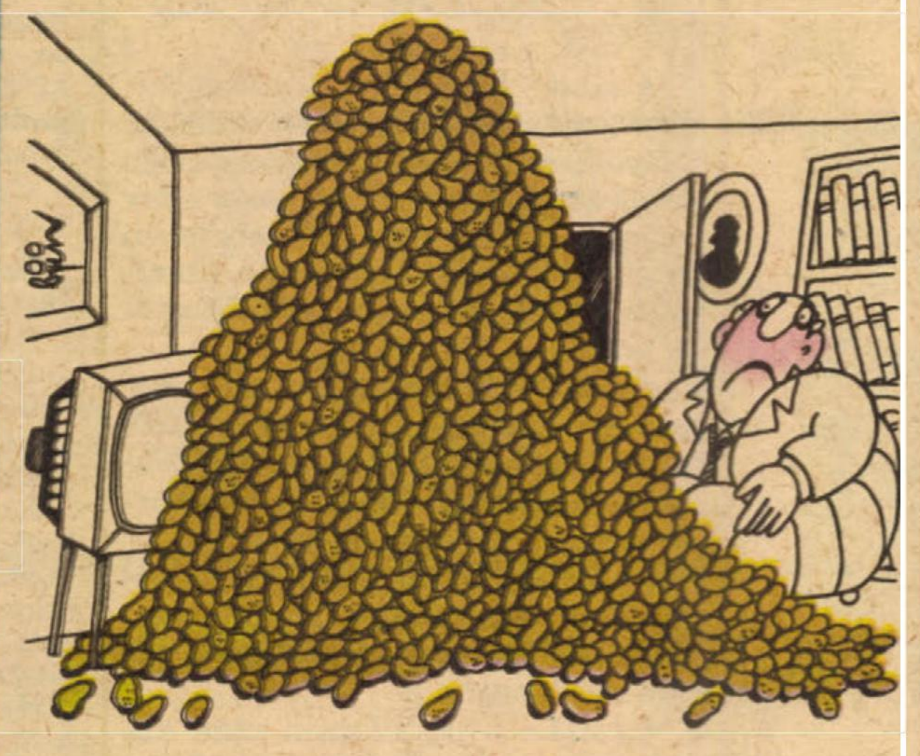
HOL TÁROLNÁK AZ IDEI NAGY KRUMPLITERMÉST?

Sajdik Ferenc:

— Tízmillióan vagyunk, ha mindenki egyet zsebrevág, nincsen probléma!

Balázs-Piri Balázs:

— Azoknak a lakásában, akik nem gondoskodtak elegendő tárolóhelyről.

Dallos Jenő:

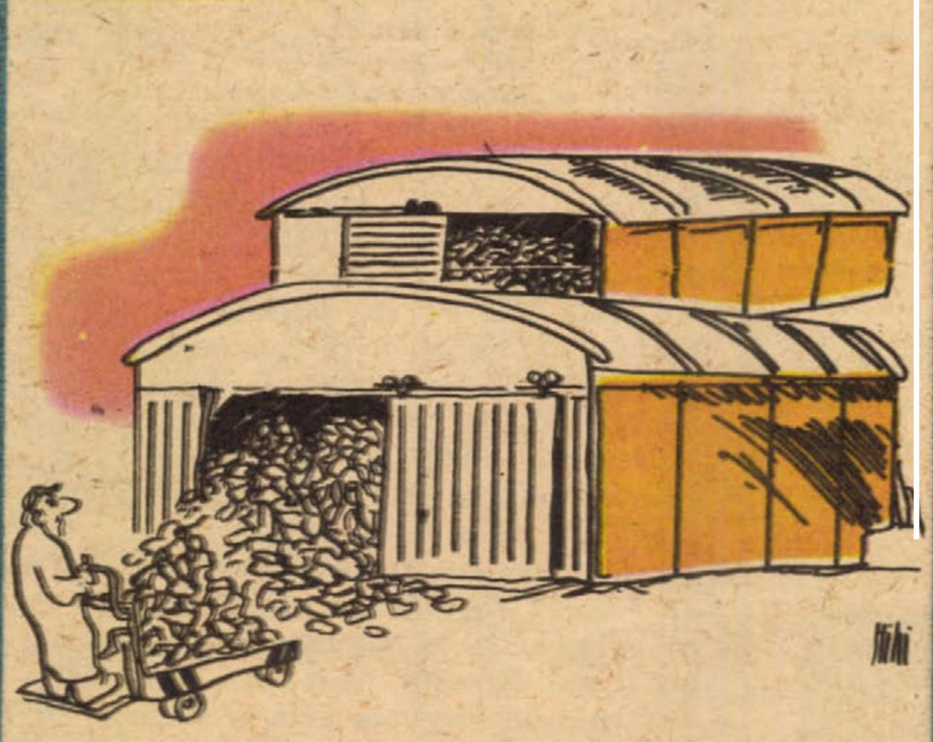
— Bizsut készítenék belőle.

Lehoczki István:

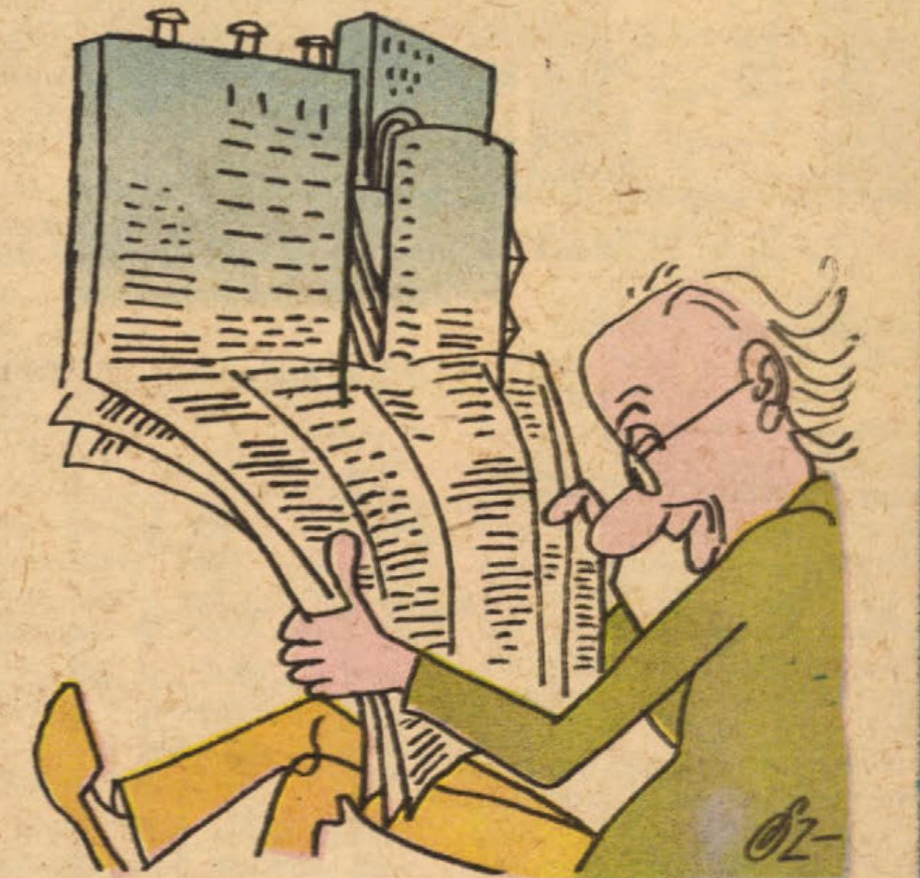
— Gyorsan meg kell enni az egészet.

Hegedűs István:

— Az üres autóalkatrész-raktárakban.

Szűr-Szabó József:

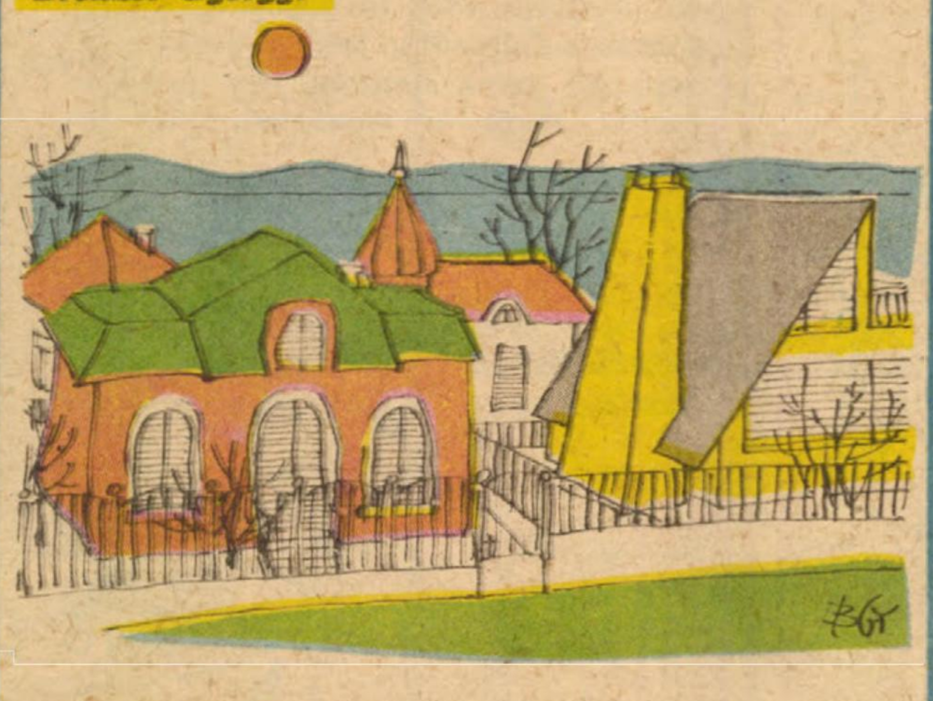
— Azokban az új raktárakban, amelyekről folyton olvasok.

Fülöp György:

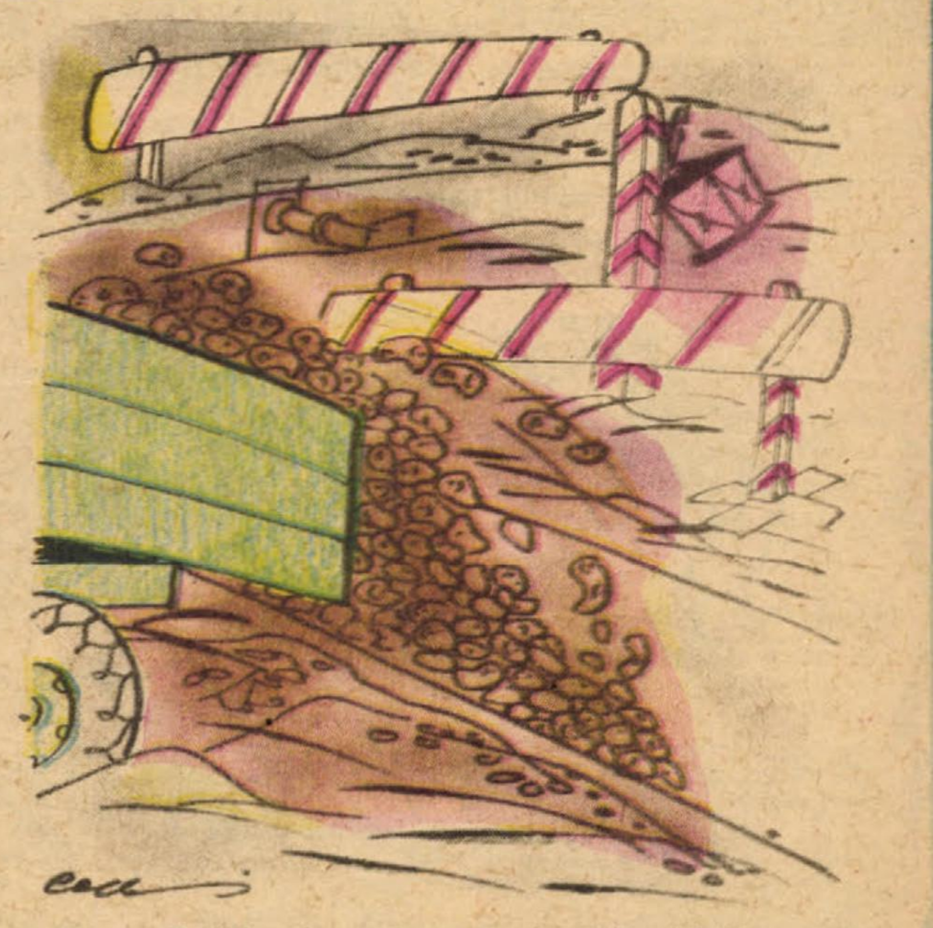
— A reprezentatív irodaházakban, amelyeknek építését évekkel ezelőtt abbahagyták.

Brenner György:

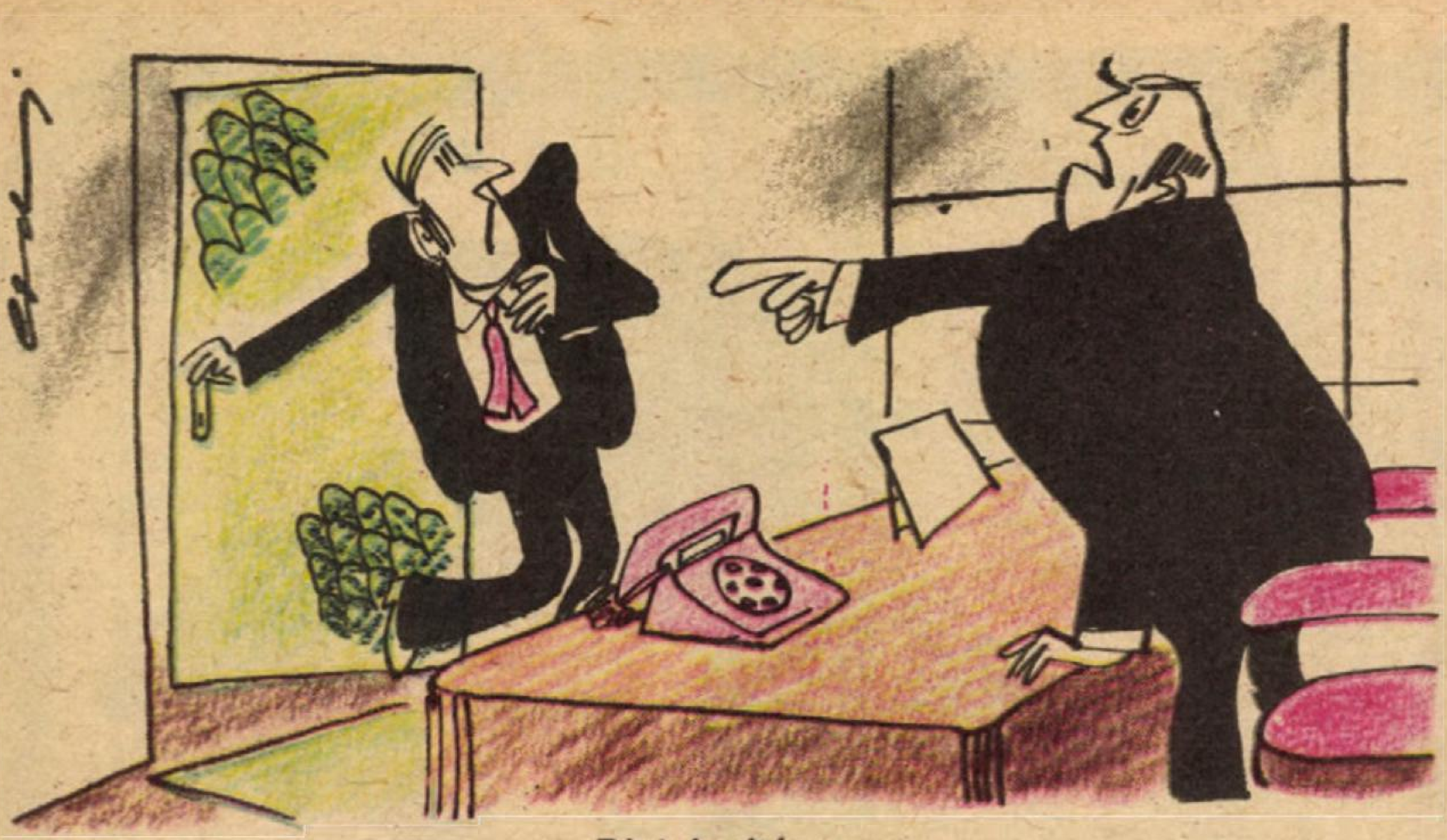
— A télen kihasználatlanul álló balatoni villákban.

Erdei Sándor:

— Feltölteném vele a pesti utak gödreit.

MODERN HIVATAL

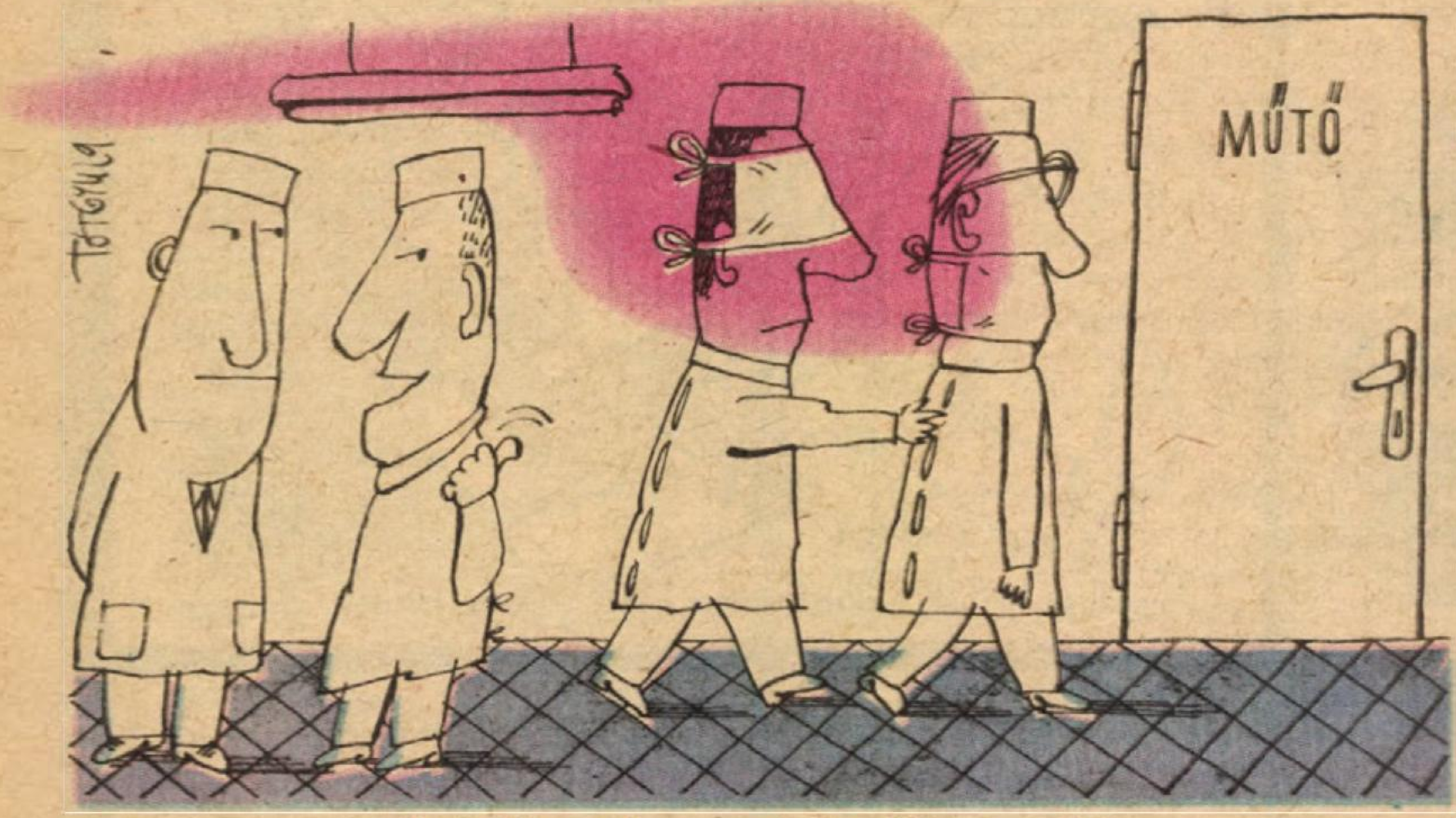
Távirányítás.

ROKONOK

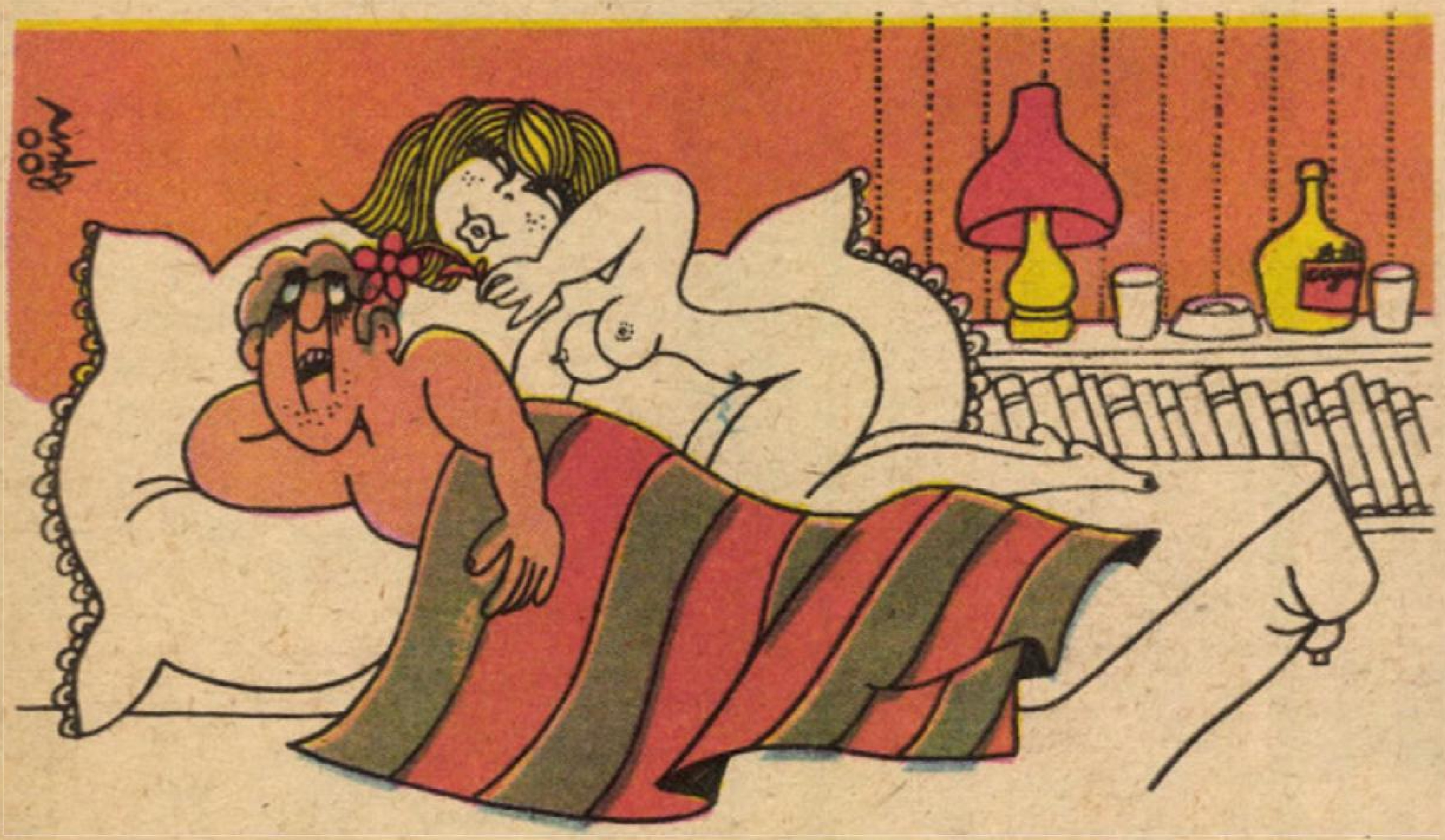
— Jó, ha Új-Zéland felé járunk, feltétlenül benézünk hozzátok.

AZ ELSŐ OPERÁCIÓ

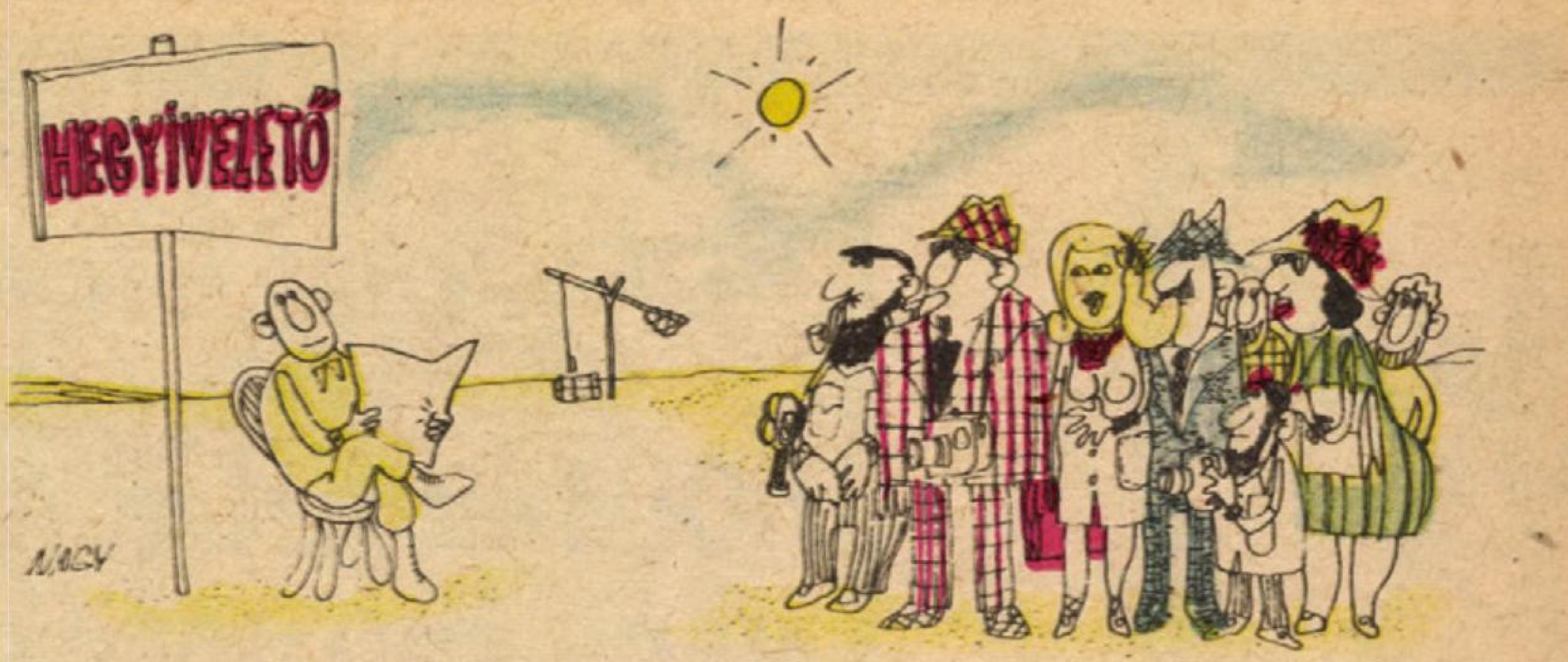
— A kolléga úr nem bírja látni a vért...

TÚLHAJSZOLT FÉRFI

— Hol találhatnék végre egy olyan nőt, akinél jól kialudhatnám magamat?

SZERVEZETLENSÉG

FELKUSZ

Amikor kész lett az autó, kifizettem a számlát, aztán odasompolyogtam a garázsmesterhez, hogy kifejezzem szerény hálámat. Egy százast gyűrögettem a zsebemben nagy zavartan, vártam az alkalmas pillanatot, hogy átadhassam a pénzt.

Akkor odavágódott elém egy testes, középkorú, bajuszos férfi, a felső ajkától az orra tövéig sebhely húzódott. Rekedtes hangon mondta a garázsmesternek:

— Köszi a jó munkát! — és minden szégyenkezés nélkül a szemem láttára odanyomott neki egy lila bankjegyet.

Gyorsan a pénztárcám után kaparásztam, megtoldottam a hálapénzt egy másik százassal, telve kisebbrendűségi érzéssel, hiszen még így is háromszázzal fukarabb voltam a sebhelyesnél.

Hát igen, van ez így néha.

Mert hogyan jártam néhány hét múlva a fodrásznál? Bevetődtem egy olyan üzletbe, ahol azelőtt nem jártam. Hajvágás, borotválás, hajmosás, satöbbi. Megkérdeztem, mivel tartozom, mondták, hogy 24 forinttal. Most gavallér leszek — gondoltam — és kikészítettem harmincat. Ebben a pillanatban a mellettem levő székben is végzett valaki, tőle is 24 forintot kértek. Hallottam, hogy azt mondja: a többi a magáé. Kíváncsi voltam, mennyit adott, odapillantottam: ötvenest hagyott a borbélynál! Ezt az embert megnézem magamnak, gondoltam, és a kijáratnál elébe kerültem. Ismerős volt az arca. Persze, hogy ismerős volt, a szája szélétől az orra tövéig sebhely húzódott!

Márciusban kórházba kerültem, könnyebb műtéten estem keresztül. Amikor már lábadoztam, kiültem a folyosóra, hogy betegtársaimmal lopva elszívjak egy cigarettát. Miről is beszélgethettünk egymással? Kinek mit mondott a vizitnél a prof, ki mikor mehet haza, és persze, ki mennyit szán... No mindegy, nem akarom részletezni. Röpködtek a számok, mint az árverésen, ki ennyit mondott, ki annyit. És akkor a szomszéd padról egy rekedtes hang átszólt hozzánk:

— Egy ezresnél kevesebbet nem illik...

Rekedtes hang, sebhely, bajusz, testesség, középkorúság...

Szerencsére hamarosan kiszabadultam a kórházból, s hogy megünnepeljem az örvendetes eseményt, elmentem egy cigányzenés vendéglőbe. Kitűnő volt a hangulat, a prímás asztaltól asztalig járt, innen is onnan is repültek a huszasok, ötvenesek. Éppen ott tartottam, hogy magam is rendelek egy nótát, de a szomszédos asztalnál egy társaság megelőzött. Méghogy megelőzött? Megbénított! A háttal ülő férfi egy ötszázast lengetett meg a prímás orra előtt.

Természetesen ez a hát egy középkorú, testes, rekedtes hangú férfihoz tartozott. Egy férfihoz, akinek az ajkától az orra tövéig sebhely húzódott.

Megvártam, amíg a társaság felkerekedik, és a nyomukba szegődtem. A bajuszos a kijáratnál félrehúzódva tárgyalt a zenekar vezetőjével. A prímás jó pár százast szurkolt le neki.

Megvártam amíg az elszámolásnak vége lesz és félrehívtam a sebhelyest.

— Magát én ismerem. Autószerviz, borbély, kórház, cigányzene! Maga abból él, hogy felveri a baksist! Maga egy alkusz.. azaz ...felkusz!

Szolgálatkészen felelte:

— Borravalós szakmában dolgozik uraságod? Állok rendelkezésre... Hívásra házhoz megyek! Méretre licitálok!

Rárivalltam:

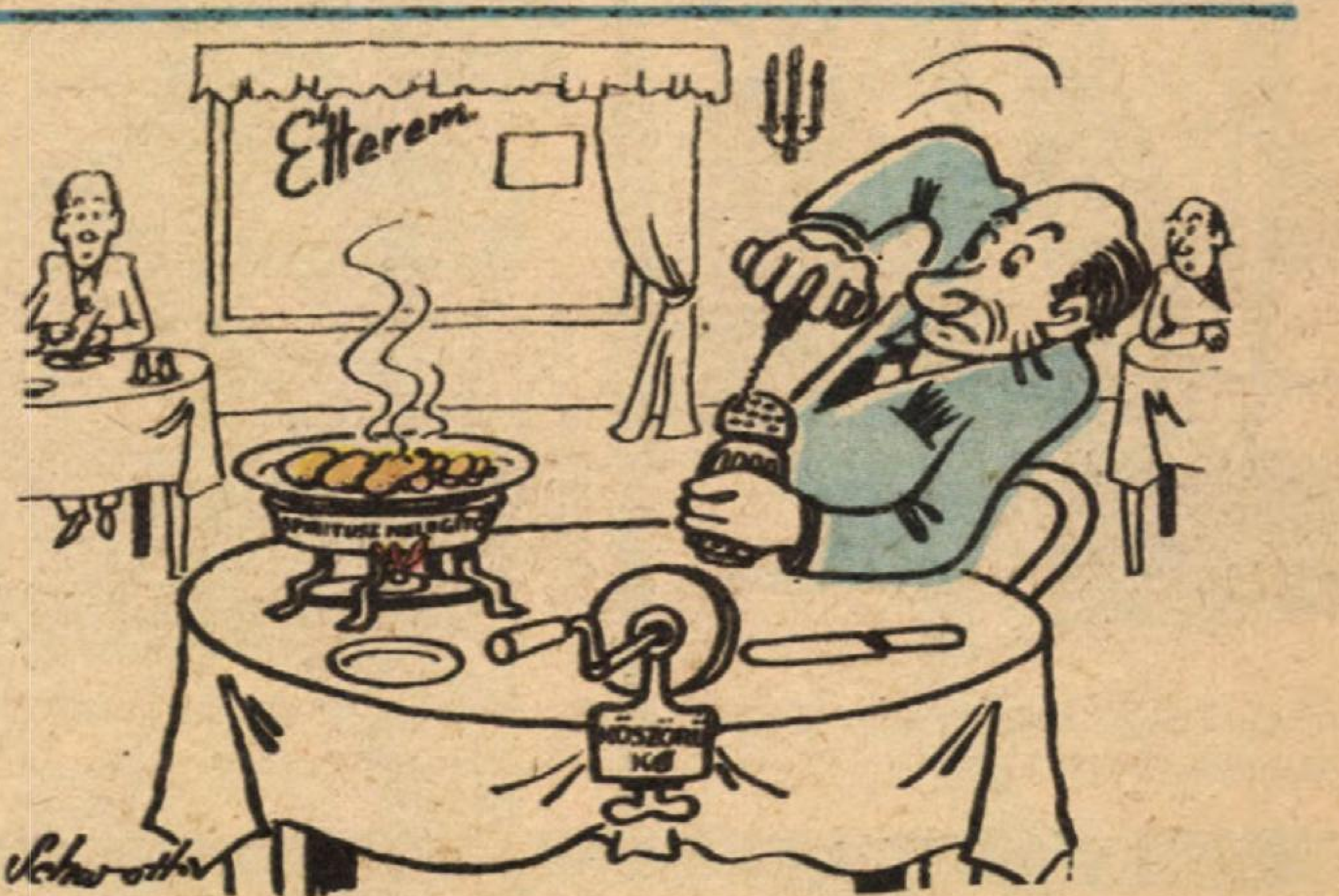
— És nem fél, hogy egyszer baja lesz? Még sohasem tángálták el?

Legyintett:

— Mit tetszik gondolni? Honnan van ez a sebhely?

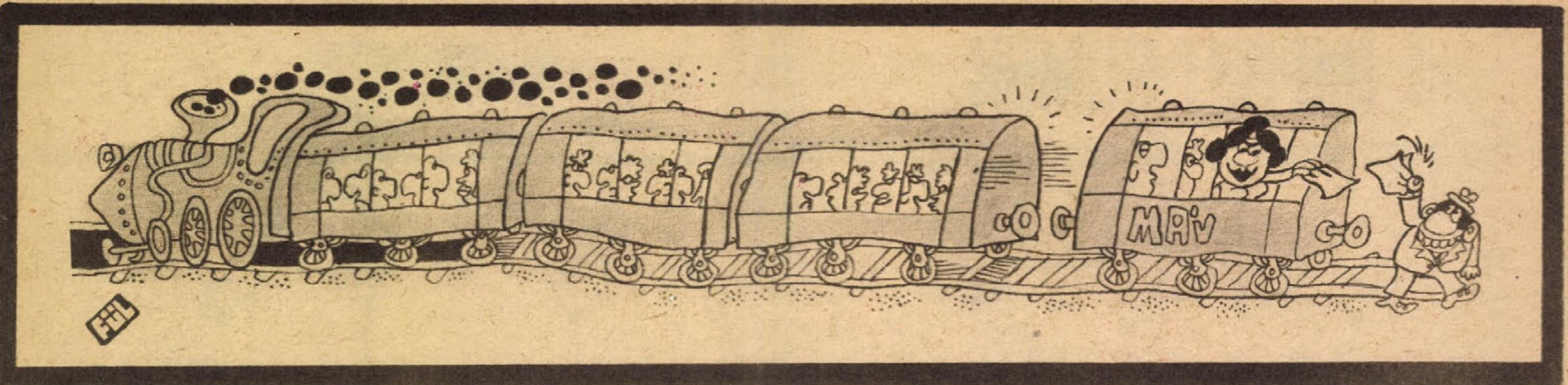
Novobáczky Sándor

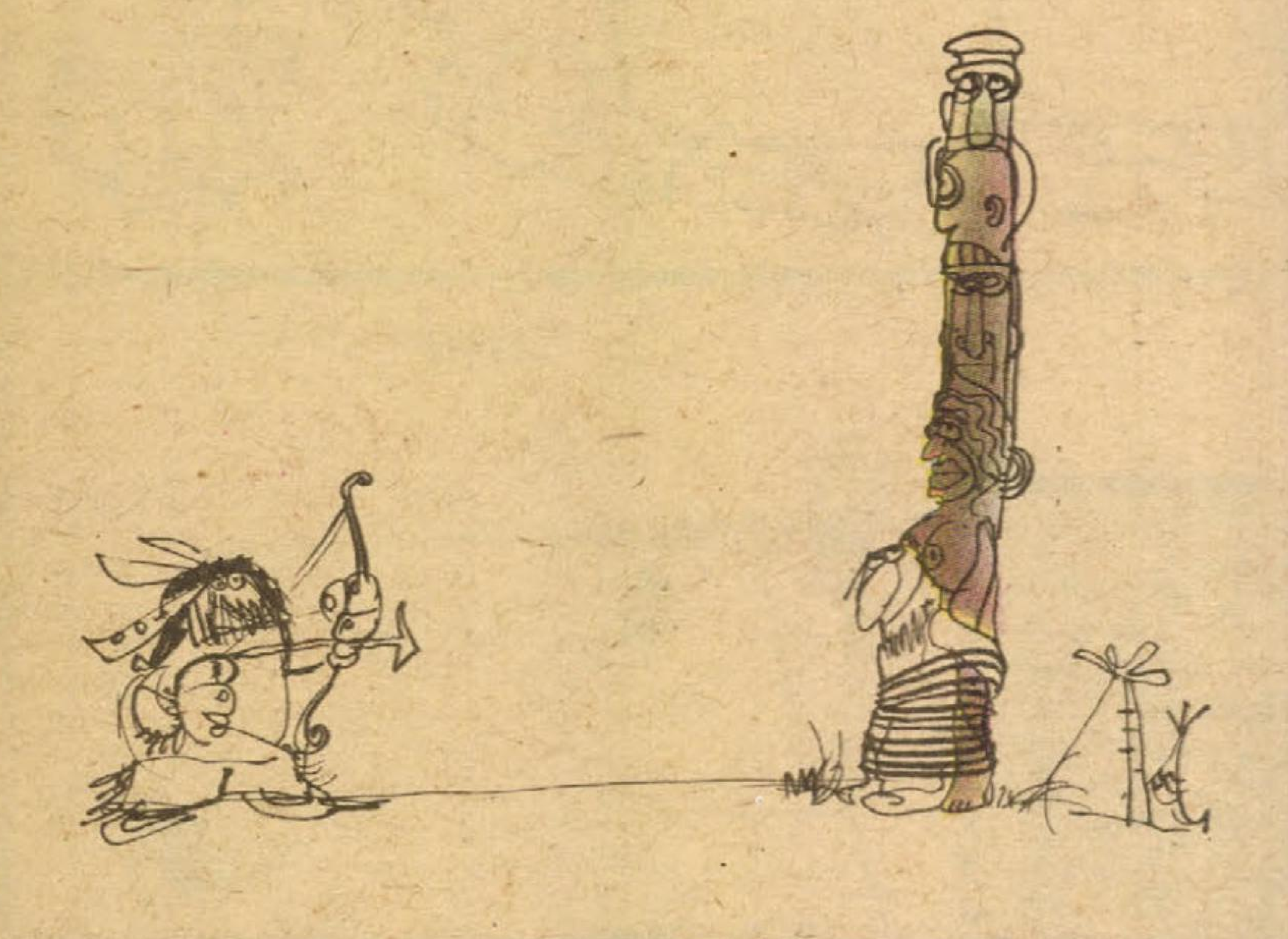
FELKÉSZÜLT VENDÉG

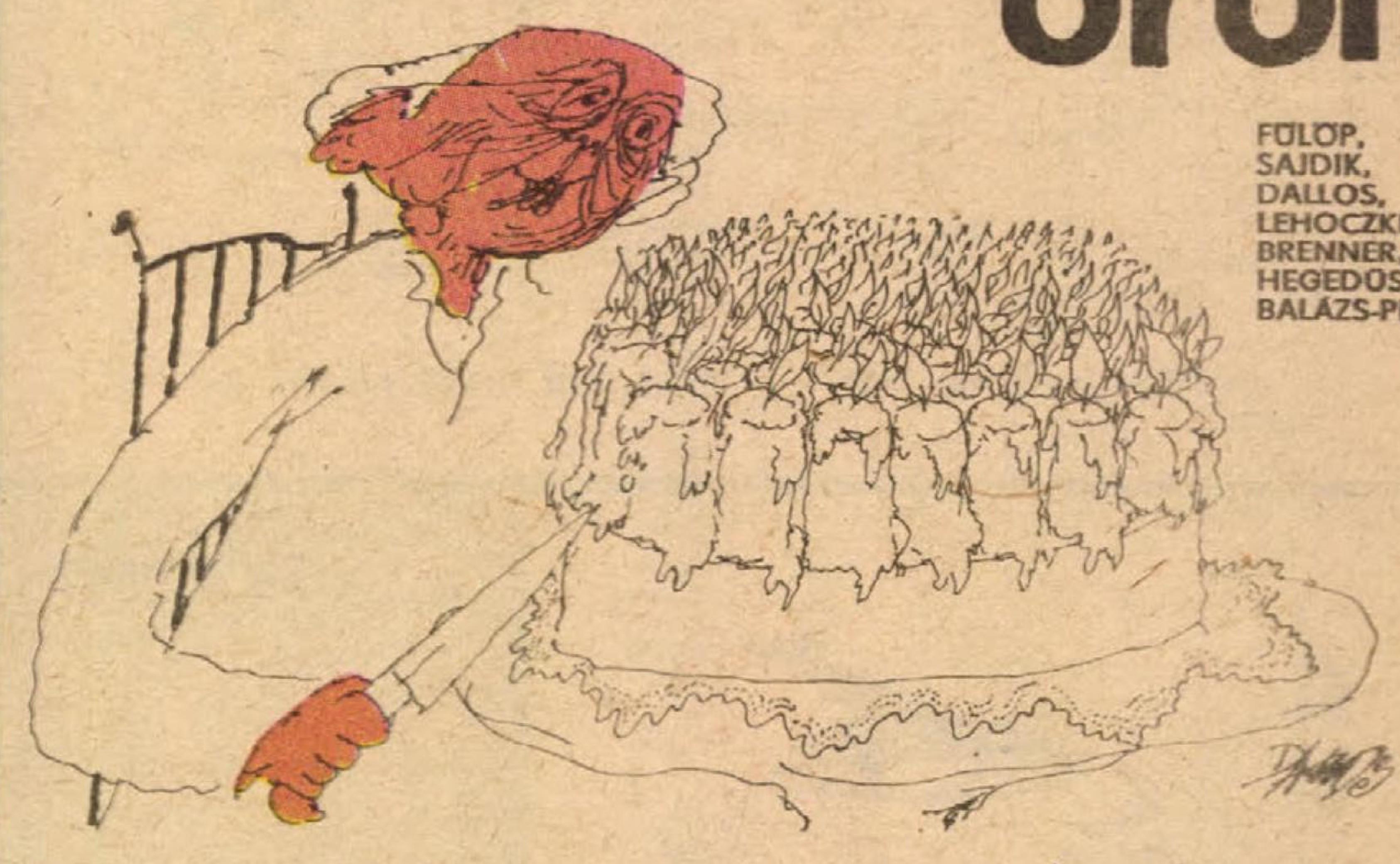

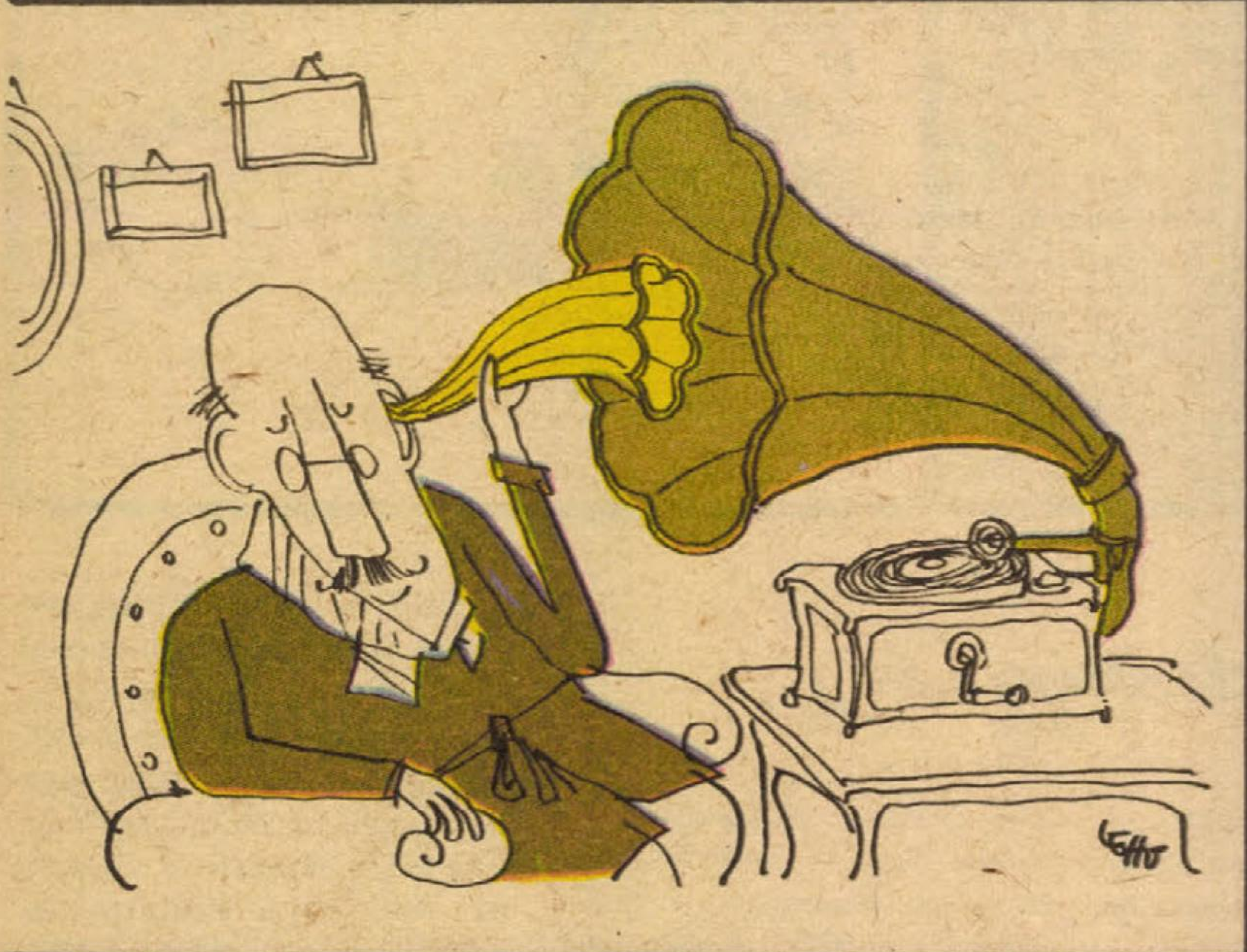
öröm

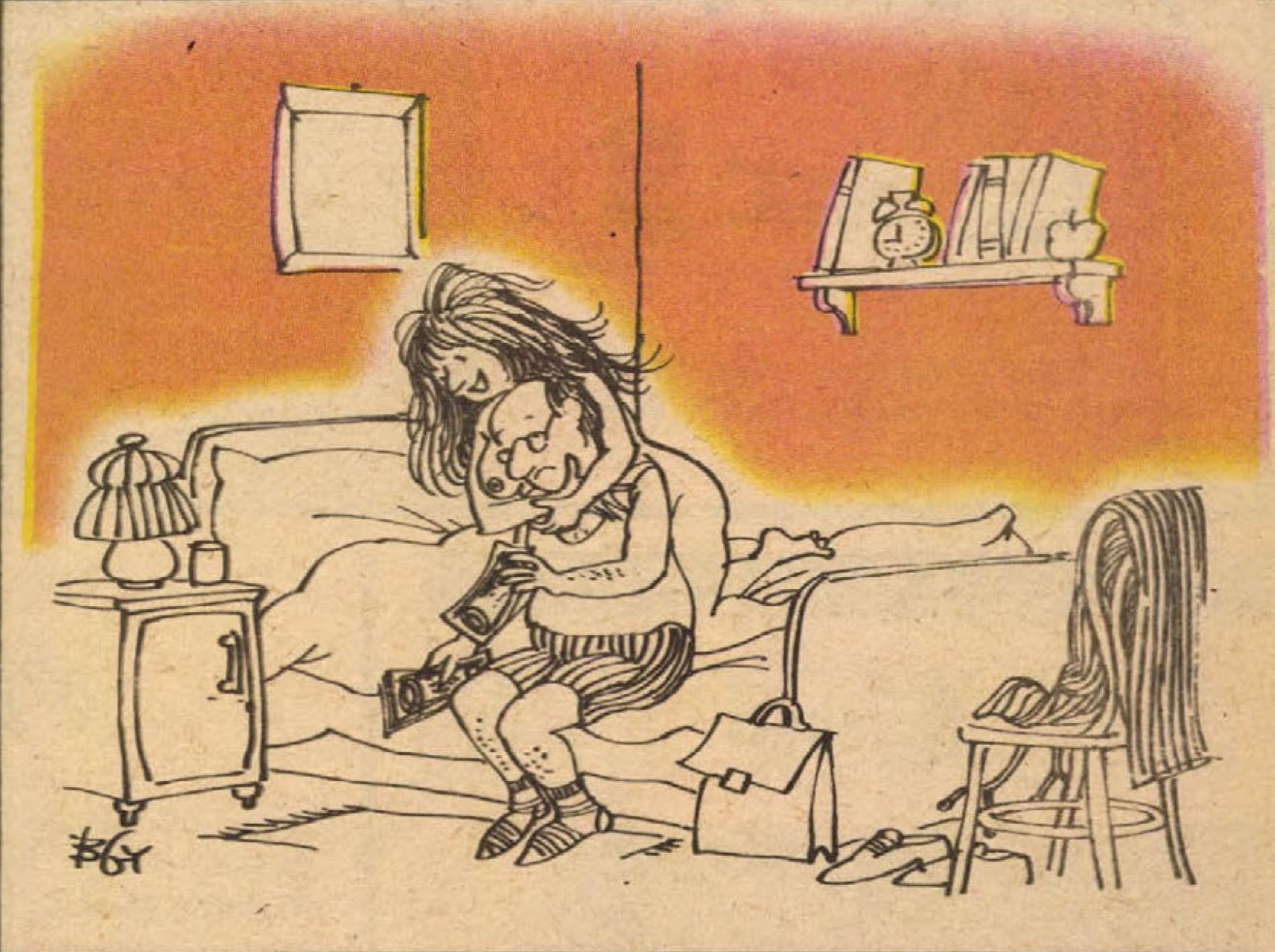
FÜLÖP, SAJDIK, DALLOS, LEHOCZKI, BRENNER, HEGEDŰS, BALÁZS-PIRI

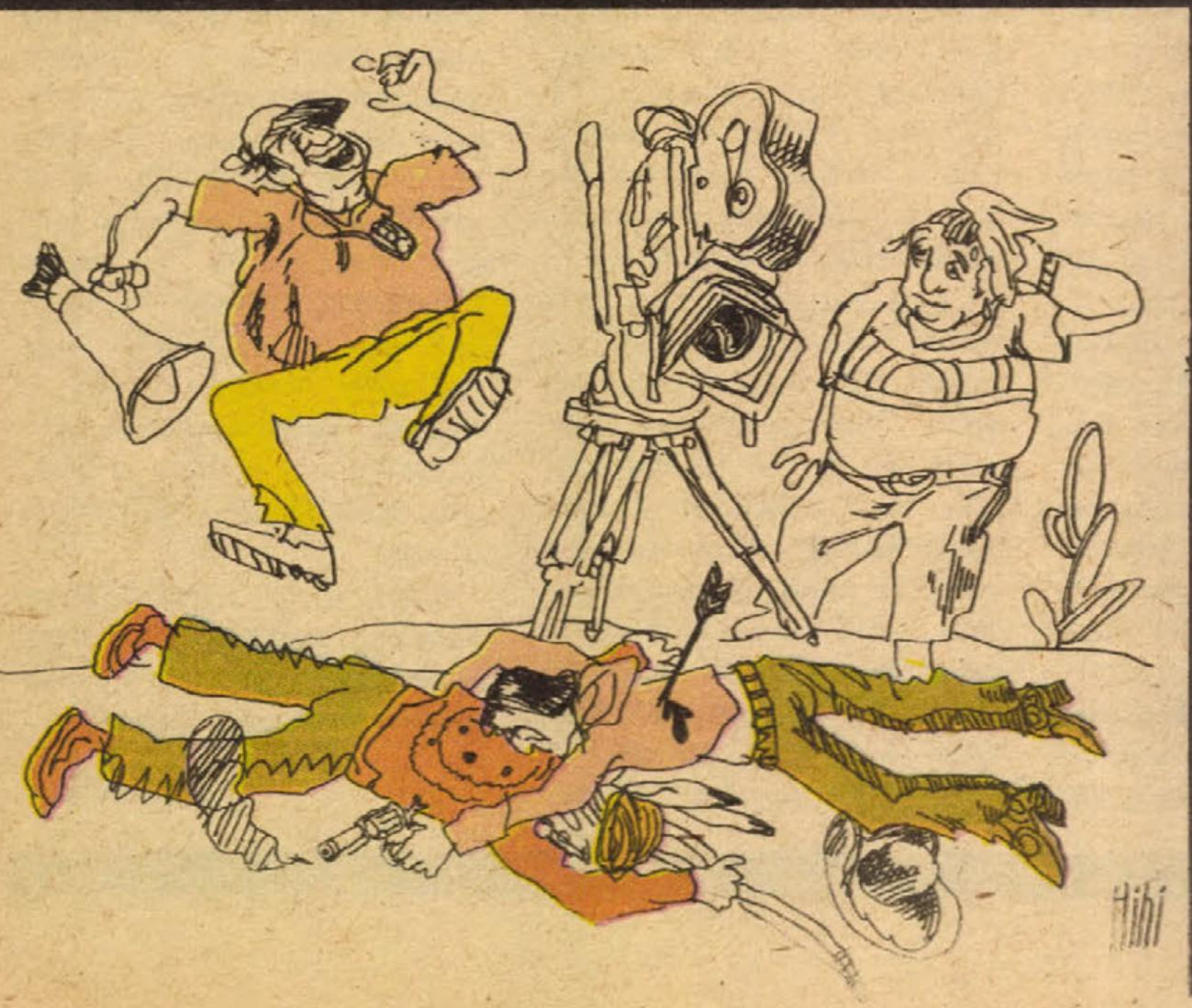

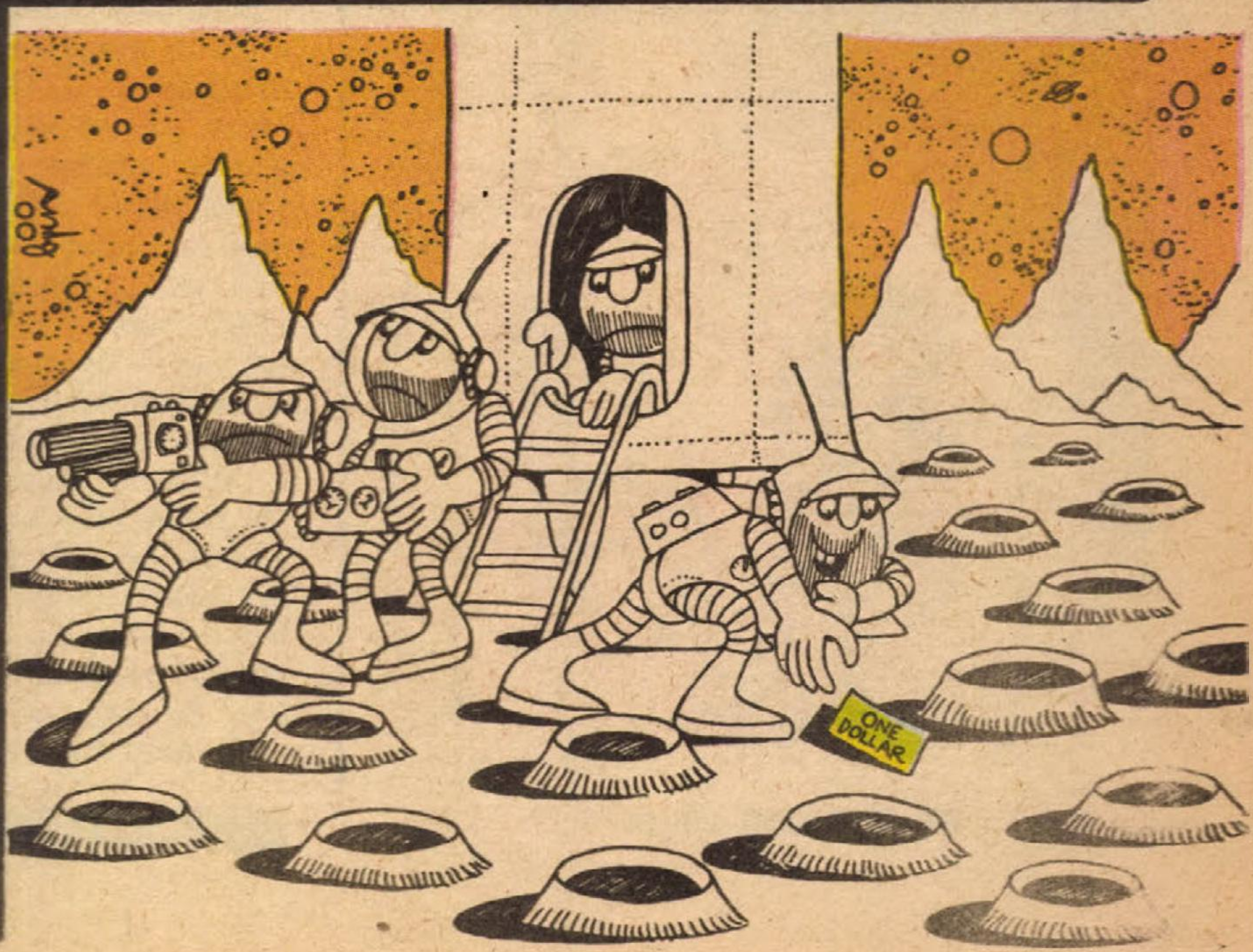

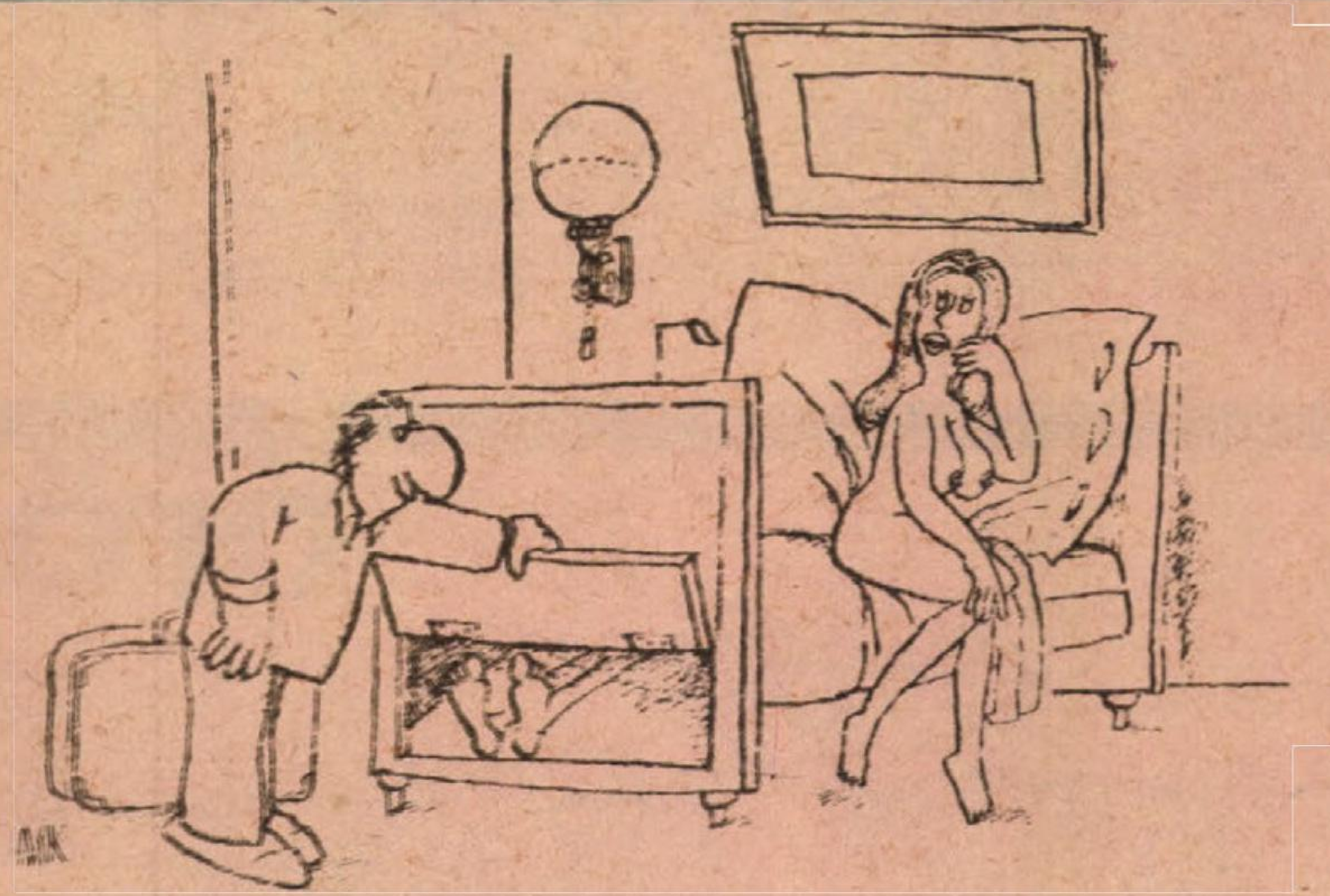

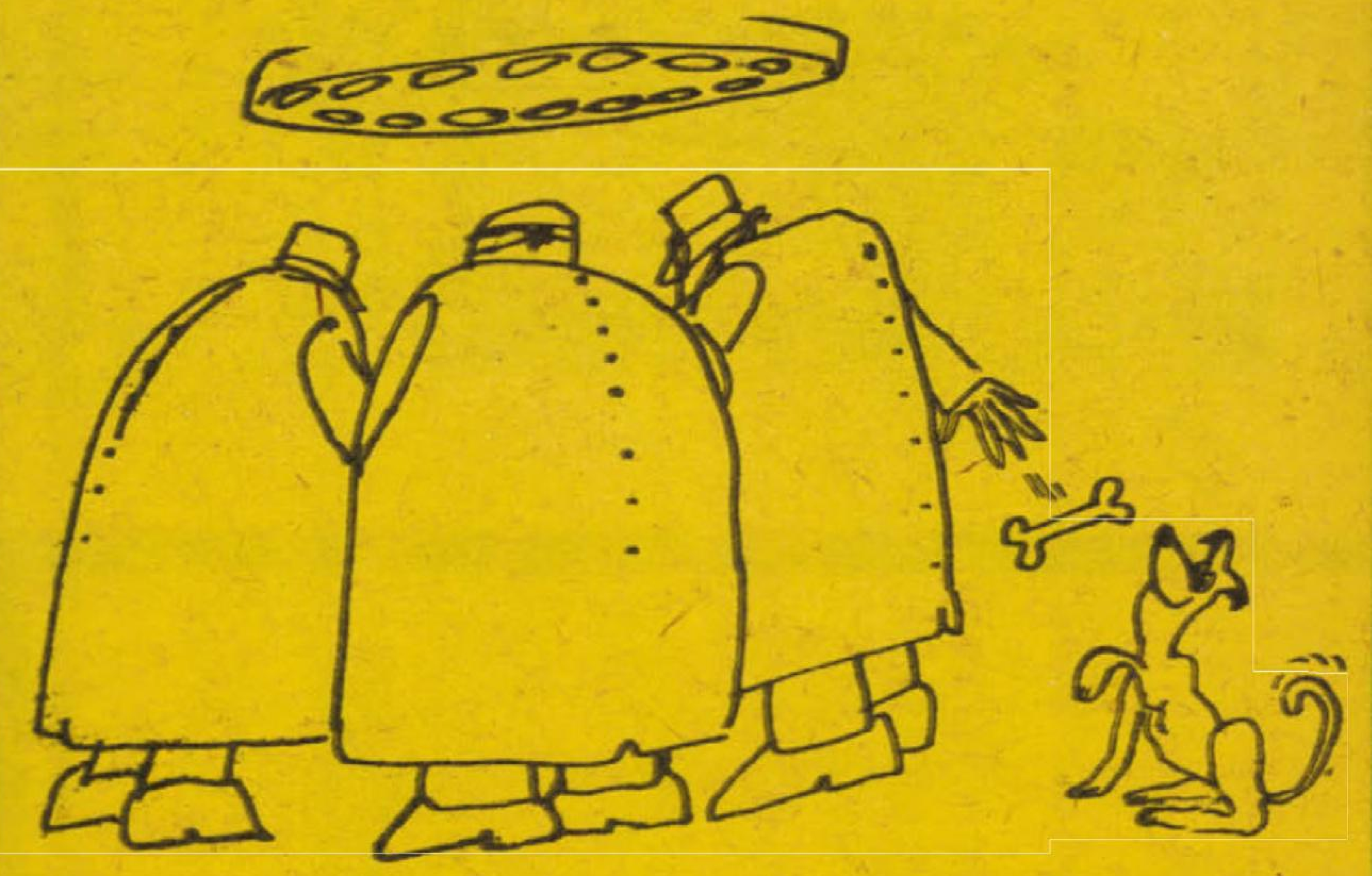

IMPORT HUMOR

– Miért vagy úgy oda? Te talán meg tudod javítani az ágyrugót?

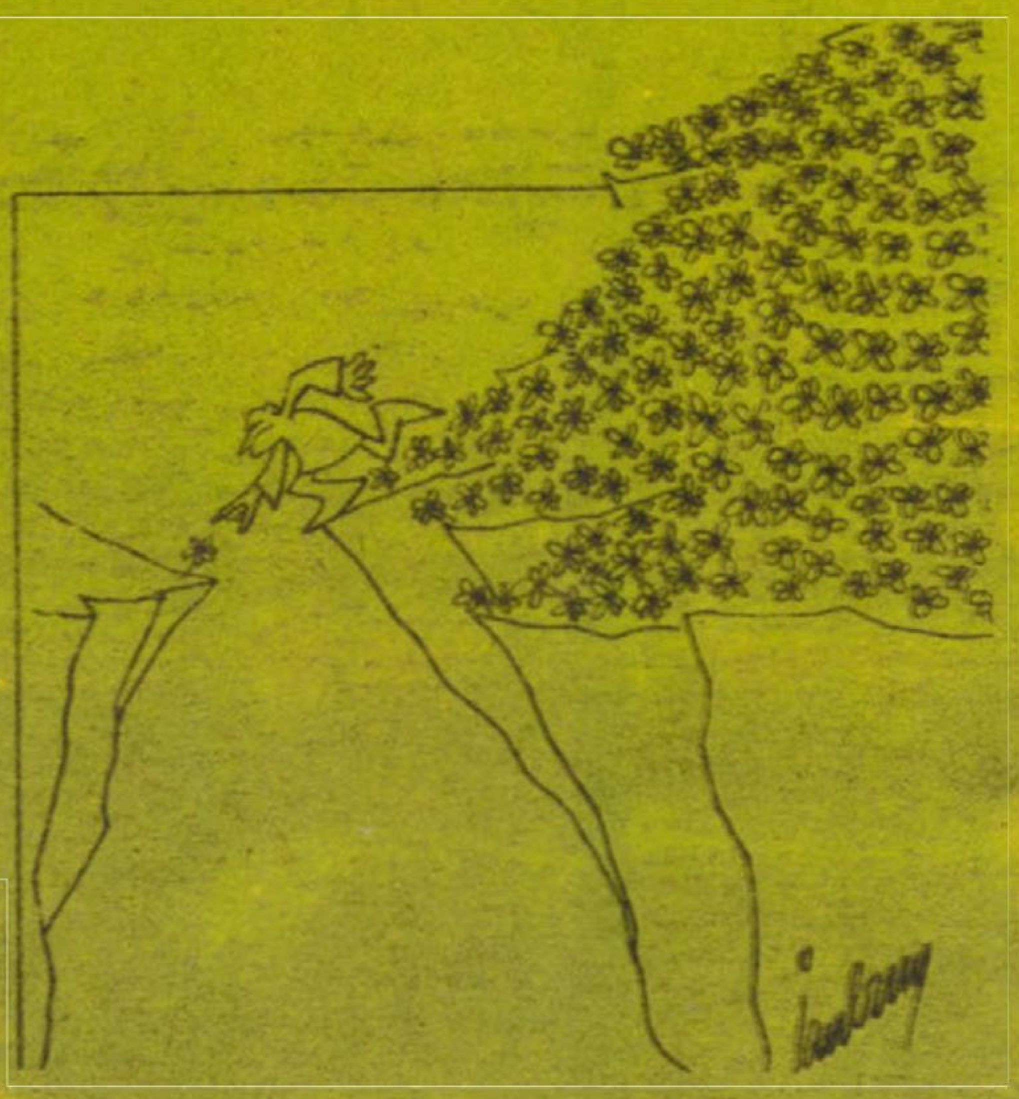
MUNKASZERVEZÉS

– Melyik narkotizáló szert kérte a beteg? Az ötmárkásat, vagy a tízmárkásat?

AKI A VIRÁGOT SZERETI . . .

DEFEKT

Aszongyák

hogy a legújabb statisztikai adatok szerint évente átlag 29 milliárd liter bort isznak meg a világon.

Most nem tudom — nem értek se a borhoz, se a statisztikához —, hogy ebben benne van az a bormennyiség is, amelyet a kapatos vendégeknek néhol felszámítanak, mint elfogyasztott bort, tehát a 29 milliárd literből mennyi a — mondjuk így — gyakorlati, vagyis valóban elfogyasztott bor, és mennyi a — nevezzük így — elméleti, vagyis a számlán feltüntetett és a vendég által — aki már azt se tudja olyankor, hogy fiú-e vagy lány — kifizetett, de gyakorlatilag nemhogy elfogyasztott, de még csak nem is látott bor, mert ezen a téren gyakran előfordul az a csoda, hogy a vendég issza le magát részegre és a kocsmáros lát tőle duplán, de persze nem mindent, csak a fogyasztást, ez a hatalmas bormennyiség megmagyarázza, hogy felfedezték miszerint a Föld forog, de ezt akkor is felfedezték volna, ha a Föld, miként hajdanán vélték, nem forogna, ám attól tartok, mindebben van egy csöpp (ha ugyan nem két deci) igazságtalanság, hiszen ha azt a 29 milliárd liter bort felosztjuk a Föld lakói között, akkor egy-egy emberre nem is jut olyan sok, a baj csak az, hogy az elosztás nem ilyen egyenletes, mert van, aki egy kortyot sem iszik (például a csecsemők), és van, aki helyettük is iszik, sőt van, aki nemcsak egy helyett, hanem tíz, húsz másik helyett is iszik, nekem csak az a balszerencsém (illetve nemcsak az, hanem a többi között az is), hogy én este és éjszaka az utcán többnyire nem az előbbiekkel (a nemivókkal), hanem az utóbbiakkal (a mások helyett is ivókkal) szoktam találkozni, ezt persze nem tudom biztosan, csak úgy gondolom, főleg abból, hogy tántorogva jönnek nekem és olyanokat mondanak, illetve motyognak nekem és rólam, hogy ha meg lehetne érteni, a föld alá süllyednék szégyenletemben, de e téren a helyzet javításának két módja is van.

Vagy a 29 milliárd litert kellene csökkenteni, vagy kevesebbet kellene este és éjszaka az utcán járnom.

(gergely)

OLAJ

II. Erzsébetet a windsori kastély kertjében pillantottam meg. Térdig egy gödörben állt és szorgosan kapirgált egy kis ásóval, amelynek nyelén a Plantagenet ház címere volt látható, mert Nagy-Britannia uralkodói Földnélküli János (1199—1216) óta nem dolgoztak.

— Nocsak, nocsak — szólítottam meg a királynőt. — Üdítő foglalatoskodás a kiskertben? Igaza van, asszonyom, a lapok is megírták, hogy még a fagyok beállta előtt tanácsos felszedni a zöldséget. A petrezselymet, a zellert, a céklát.

— Szó sincs zöldségről — mondta a nemes hölgy, Windsor sarát cubakolva. — Viszont remélem, hogy hamarosan olajra lépek.

A világszenzáció előszele bizsergetett.

— Hogyan? — kiáltottam. — Ön le akar mondani?

— Attól tartok, ezt nem értem — csodálkozott a királynő. — Miért akarnék lemondani? Huszonöt év szolgálatom van, most már kivárom a nyugdíjkorhatárt.

— Bocsásson meg, kérem — kapcsoltam rükvercbe. — Olajra lépni a mi nyelvünkön azt jelenti: elmenni, lekopni, megszökni, visszavonulni.

— Érdekes — tűnődött el az uralkodó. — Költői nyelv az önöké. A mi Shakespeareünknek voltak ilyen erőteljes szóképei. Én azonban valódi olajról beszélek, itt a lábam alatt. Az Esti Hírlapban olvastam, hogy Allen P. Benson, amerikai geológus szerint Windsor olajmező felett épült. Ha addig élek is, megtalálom azt az olajat. Kérem, legfőbb ideje, hogy egy kis szerencsém is legyen. Higgye el, nem könnyű az életem.

— Szegény királynő! — mondtam. — Talán jót tesz, ha alaposan kipanaszkodja magát.

— Ön résztvevő honpolgár — nyomott egy kis papírzsebkendőt az orra hegyére. — Nézze, tele vagyok gonddal. Margaret Thatcher és James Callaghan áthá-

rapná egymás torkát. A munkanélküliség növekszik. A Manchester United szurkolói rohammal vették be a francia St. Etienne városát. A font fele értékét elvesztette. Sztrájk sztrájkot ér. Képzelje, kérem, múlt héten három napig nem volt kenyér. Kis laskákat kellett sütnöm a sparherd platniján. Gondoltam, nyitunk egy kis benzinkutat.

— Királynő a benzinkútnál? Mégis csak szokatlan.

— Miért lenne szokatlan? Kérem, én is nézem a Jogi eseteket, Pesten is a kutasok a legnagyobb királyok.

— Nincs igaza, asszonyom. A fizetésük nevetségesen alacsony, SZTK-juk nincsen, tulajdonképpen a borravalóból élnek. Igaz, ön is szép borravalóra számíthat a benzinkútnál.

— Nem venném hasznát. Sosem iszom szeszt.

— Hát, mit iszik, ha iszik?

— Teát. Az erős tea a gyengém. Sajnos azzal is bajok vannak. Hová lettek Sir Thomas Lipton távol-keleti ültetvényei? Kína is Carter felé kacsingat.

— De legalább a királyi család kocsijába jut majd ingyen benzin.

— Szó sincs róla. Nem vágjuk le az aranytojást tojó benzinkutat. A vőm világhírű lovas. A férjem a nemzetközi lovasszövetség főnöke. Hát, csak lovagoljanak tovább is. Én nem tudom mit szól majd a szakszervezet, de ezt családi kútnak szánom. A walesi herceg pumpálja a motalkót, Anna cseréli az olajat.

— Bocsásson meg, úgy tudom a hercegnő kisbabát vár.

— Annál inkább. Három évig GYES-en lesz, ráér. Persze VIII. Henriknek könnyebb dolga lett volna. Három műszakban váltogathatta volna a feleségeit a szivattyúnál. De hát, végszükség esetén majd áthívom a kollegáimat. Nekik is jól jön az a pár krajcár. Baudoin fújhatja a kerekeket, Gracia ellenőrizheti a megszakítót, szegény Habsburg Ottó moshatja az ablakokat.

— Ottót nem ajánlanám, asszonyom. Nekünk Habsburgokban évszázados tapasztalatunk van. Egyikük se volt igazán jó munkaerő.

— Kedves, hogy figyelmeztet. Akkor majd Julianna mossa az ablakokat. Úgyis bajban van a férjével. Tudja, még a Lockheed-ügy. De, ha megkérdezhetem, miért tanúsít ilyen kitüntető figyelmet az ügy iránt?

— Arra gondoltam, hogy írok egy cikket a legnagyobb pesti vicclapban.

Felcsillant a szeme.

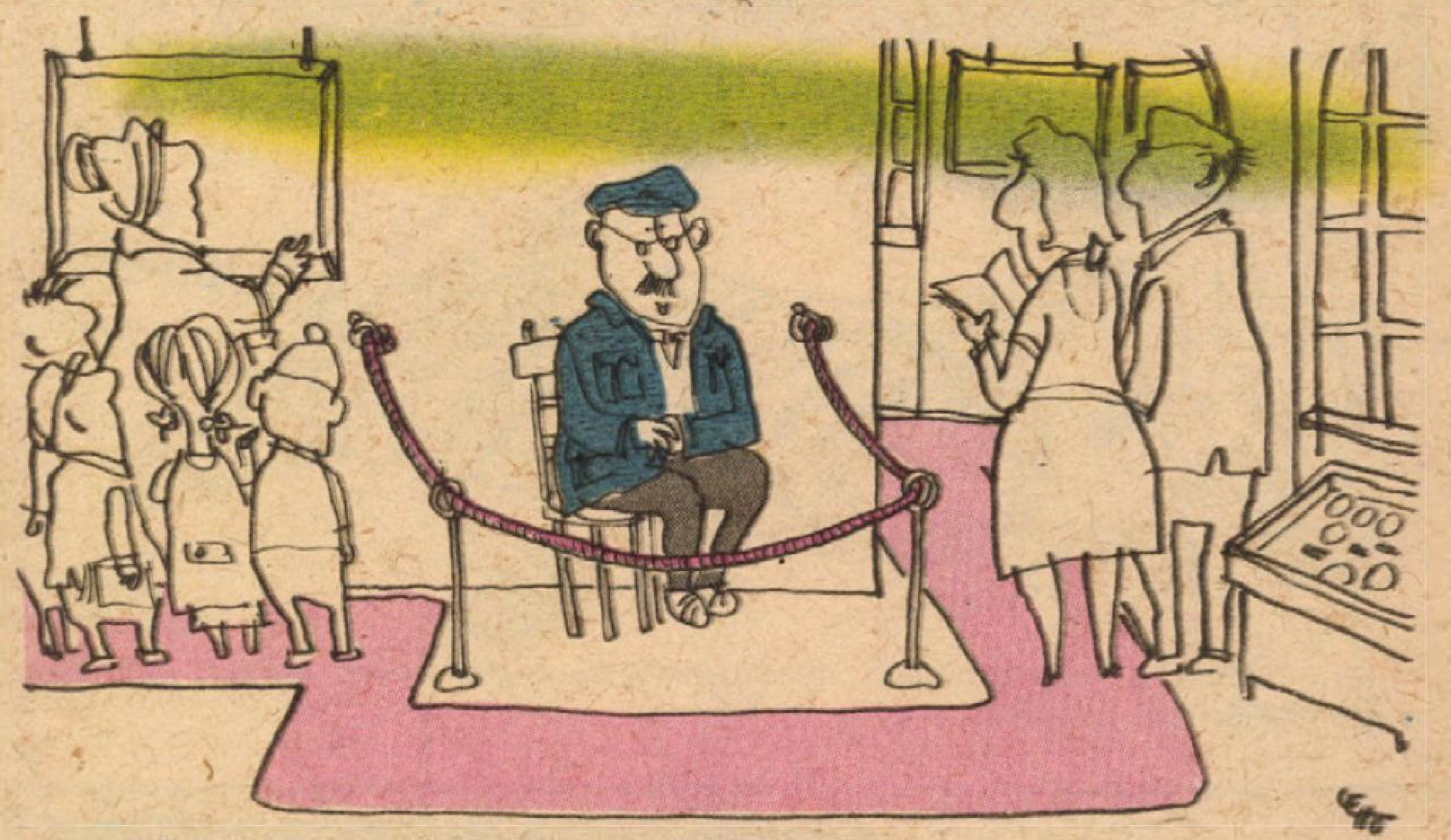
— Végtelenül lekötelez. Boldoggá tenne, ha jelképes viszonzásként megtölthetném a tankját.

Rajtam még sosem múlt egy királynő boldogsága. A gödörhöz faroltam, letekertem az ablakot, kiszóltam a királynőnek.

— Kérek harminc liter szupert... És az akkut is feltölthetí...

Peterdi Pál

MUNKAERŐHIÁNY

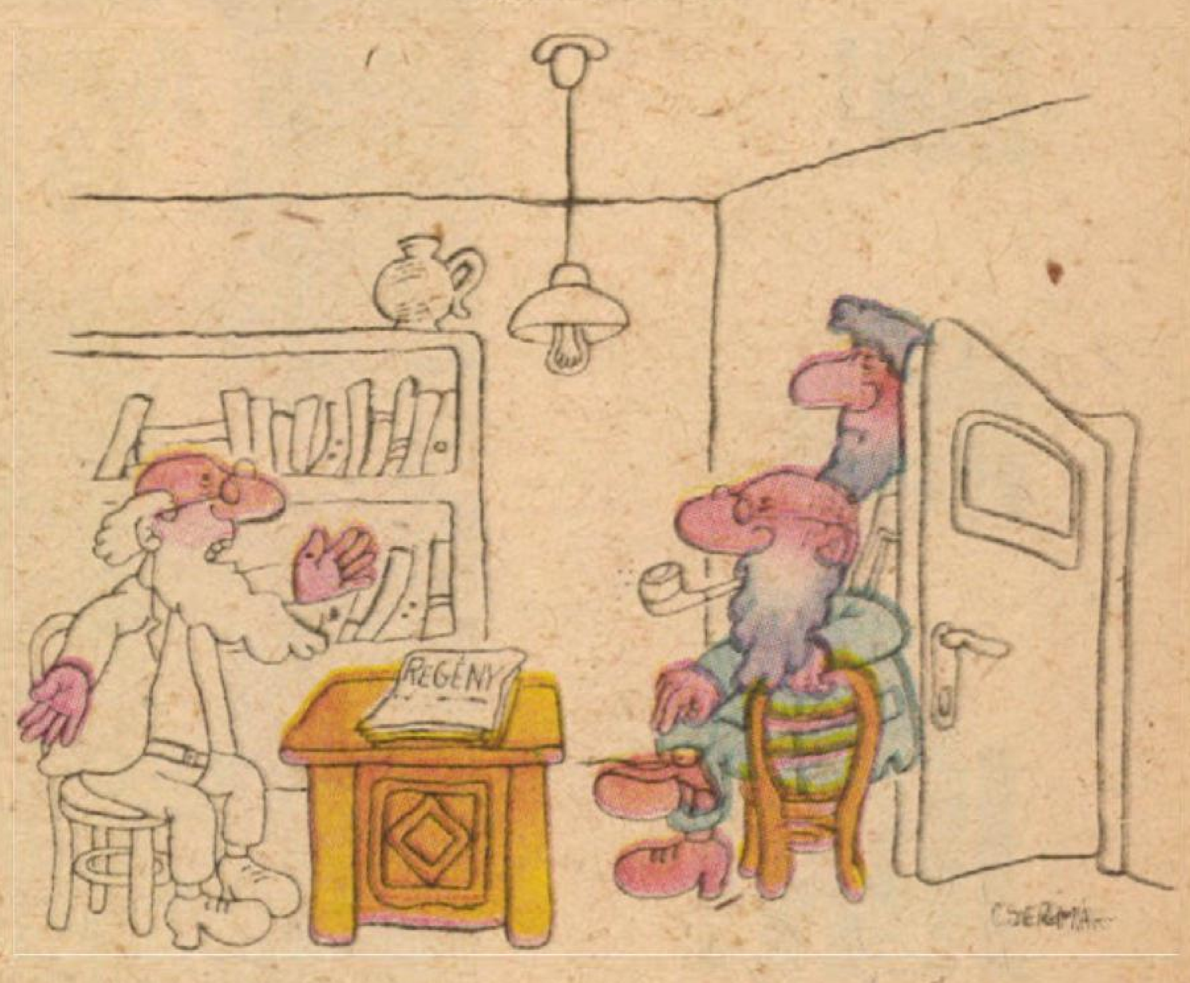

– Amióta egy másik múzeum kétszázzal többet ígért, nagyon vigyáznak rám!

FELMÉRÉS

Szakmai felmérést készített a stájerországi Életmentők Egyesülete: mennyire felkészültek a hivatásos életmentők. Kiderült, hogy a helybeli vízimentőszolgálat személyzetének negyven százaléka nem tud úszni. Mentőövvel dolgoznak...

GENERÁCIÓK

– Borzasztó, hogy maguk fiatalok milyen türelmetlenek!

ADY NÉNI FINDZSÁI

A harmincas évek derekán R. Erdős Irma, Erdős Imre Pál festőművész édesanyja sok leheletfinom lírai riport szerzője, az Idès meghitt barátnője, Ady néni születésnapjára fiatal írókból és újságírókból zarándoklatot szervezett Érmindszentre. Nagykárolyból bérelt szekéren, tengelyig érő sárban döcögtünk ki a „Fehér falak, szürke gerendák Csöndes kis falusi házunk" elé.

Az Idest csak „az ő szomorú fia" verseiből ismertem, és azt vártam, hogy „Fénye nincs ma már szemének, / Feketéje a hajának, / Töpörödött, béna asszony / az én édes jó anyám..." Ehelyett azonban méltóságos megjelenésű, ezüstös hajú, mosolygó arcú, csillogó szemű öregasszony fogadott minket igazi szilágysági vendégszeretettel. Bámulatos türelemmel állotta a kérdések özönét, s beszélt, beszélt lebilincselően, késő délutánig az ő édes Bandi fiáról. Egymás után kerültek elő az azóta nagyrészt elkallódott emléktárgyak, terítők, csészék, hamutartók, poharak, amiket valamikor Ady Endre használt.

Estefelé, indulás előtt már kabátban voltam, amikor belopakodtam a „Bandi szobájába", amelyről csaknem két évtizeddel azelőtt így írt: „Egy ablaka lesz a szobámnak / És arcomon ezer redő. / S száz lépésre a temető..." Ott álltam elfogódottan az ablak előtt, ahonnan már nem lehetett a temetőre látni, mert a terjeszkedő falu falakat vont eléje.

Az Ides közeledtére rezzentem fel, aki egy újságpapírba göngyölt tárgyat csúsztatott a kabátom zsebébe.

— Neked adom, fiam, tedd el... Bandi kedvenc findzsája volt.

A jelenet a „Bandi szobájában" játszódott le. Később, amikor indulásra készen álltunk, az üveges verandán újabb megtisztelő kitüntetés ért, egy kis csomagot nyújtott felém:

— Tedd el — suttogta — Bandi legkedvesebb findzsája volt, neked adom emlékbe.

Így lettem egyelőre két Ady-relikvia boldog tulajdonosa.

Amikor a nagykárolyi pályaudvar előtt lekászálódtunk a szekérről, Arató Bandi váradi költő és újságíró, a társaság Benjáminja, aki életében először utazott szekéren, megcsúszott a sáros kerékküllőn és nekivágódott a lőcsnek. Kétségbeesetten a zsebéhez kapott, arca sírásra torzult, és jajveszékelni kezdett. Csak nagy nehezen sikerült lelket verni belé, azt hittük, hogy megütötte magát a lőcsben. A vasúti restiben felhajtott első konyak után azonban kiderült Arató kétségbeesésének igazi oka:

— Képzeljétek, az Ides kitüntetett kegyeivel, és távozáskor a zsebembe csúsztatta Ady legkedvesebb findzsáját, most pedig, amikor lekászálódtam a szekérről, és annak az égnek álló micsodának vágódtam, összetört az én drága kincsem.

Döbbenetes csend következett, mély együttérzéssel fordultam Aratóhoz:

— Ne búsulj, Bandikám. Nézd, nekem az Ides szórakozottságból két findzsát adott. Nesze, az egyiket neked adom...

Erre az egész társaság harsány kacagásba tört ki, és mintegy vezényszóra, mindenki újságpapírba göngyölt csomagot vett ki a zsebéből, s pillanatok alatt hat findzsa sorakozott előttünk.

— Hát ez mi volt, Irma? — kiáltott fel Bárdos László.

Erdős Irma kezeit tördelve magyarázkodott:

— Ne gondoljatok semmi rosszat Idesről. Ti is láttátok, hogy milyen arany szíve van. Nem akart egyebet, csak örömet szerezni nektek.

Aztán elmondotta, hogy az Ides időnként beruccan Nagykárolyba, s a porcelánkereskedésből felvásárolja a szállítás közben összetört szervizek maradványait, kiválogatja közülük az épeket, és azokat az őt felkeresők között mint Ady legkedvesebb findzsáit nagy titokban kiosztja. Hát veletek is ezt tette. Nem ivott szegény Bandi annyi csészéből egész életében, mint amennyit az Ides az utóbbi években elajándékozott.

Aztán az én Ady-findzsám is eltűnt a háború viharában, mint sok más relikvia a mindszenti kúriából.

Szász István

– Mert a feleségemnek mindig valami extra dolog kellett, amivel a szomszédokat lefőzheti.

SZILÁNKOK

NÉVADÓ ÜNNEPSÉG

— Keressünk valami egészen ritka nevet a gyereknek, hiszen ma ez a divat. Rengeteg az Adalbert, Bendegúz, Vazul. Legyen a srác neve Lajos.

VENDÉGLÁTÓIPARI ELLENŐRZÉS

A napokban ellenőriztem a vendéglátóipari visszásságokat leleplező ellenőrzésekről megjelent újságcikkeket. Nem volt hiány. Mind a 14 788 újságcikket megtaláltam az íróasztalom fiókjában.

KÜLFÖLD-RAJONGÓ

Pirike nem csak ismerkedni, de még összeveszni is kizárólag külföldivel hajlandó.

MAGYARÁZAT

A jószándékhoz vezető út azért nincs kikövezve, mert kevés az építőmunkás.

BÓK

— Maga nyugodtan letagadhat na tíz évet — amit a börtönben töltött.

VALLOMÁS

— Ha csak egyetlen órára magamra hagysz, ha csak egyetlen órára távol vagy tőlem — máris remekül érzem magam.

VÁLTOZTATÁS

— Engem ne akarjon a család minden áron megváltoztatni!

— De hiszen nincs is családod.

— Ezért nincs!

SZÓKINCS

Y-nak olyan nagy a szókincse, hogy hallgatni is ezerféleképpen tud.

SZÜLETÉSNAP

— Tegnap a munkahelyemen a kollegákkal ünnepeltem a születésnapomat.

— Remélem, szeszesital nem volt. Ez ugyanis tilos a munkahelyen.

— Nálunk ez képtelenség lenne. Én italboltban dolgozom.

BÁTOR EMBER

— Én akkor is megmondom az igazságot, ha semmi bajom nem lesz belőle.

NÉZŐPONT

Találtam egy gazdátlan, kivert kutyát. Végre van valaki, akihez hűségesen ragaszkodhatom.

KRIMI

A holdvilágos éjszakában órák óta megyek a külvárosi utcákon és nem követ senki. Vajon kinek a megbízásából?

PÓTLÁS

— Nálunk az üzemben nincs hangosanbeszélő. A művezető viszont mindenkivel kiabál.

MAI IDŐK

— Van szerencsém tisztelettel megkérni a kedves fia kezét.

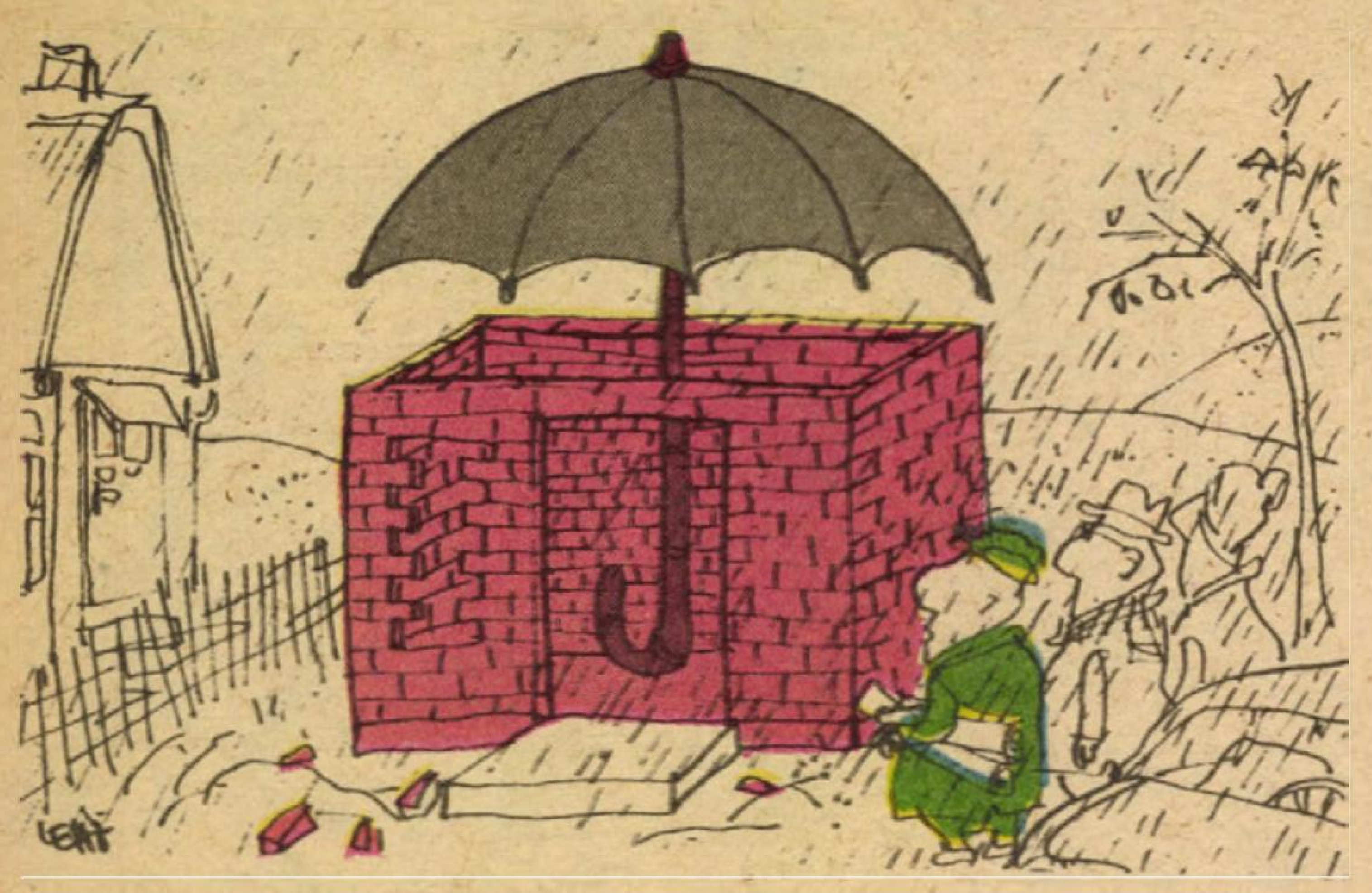
KÉRÉS

Az éjjeliőr így kergette el a tolvajt:

— Nappal jöjjön, amikor nem én vagyok szolgálatban.

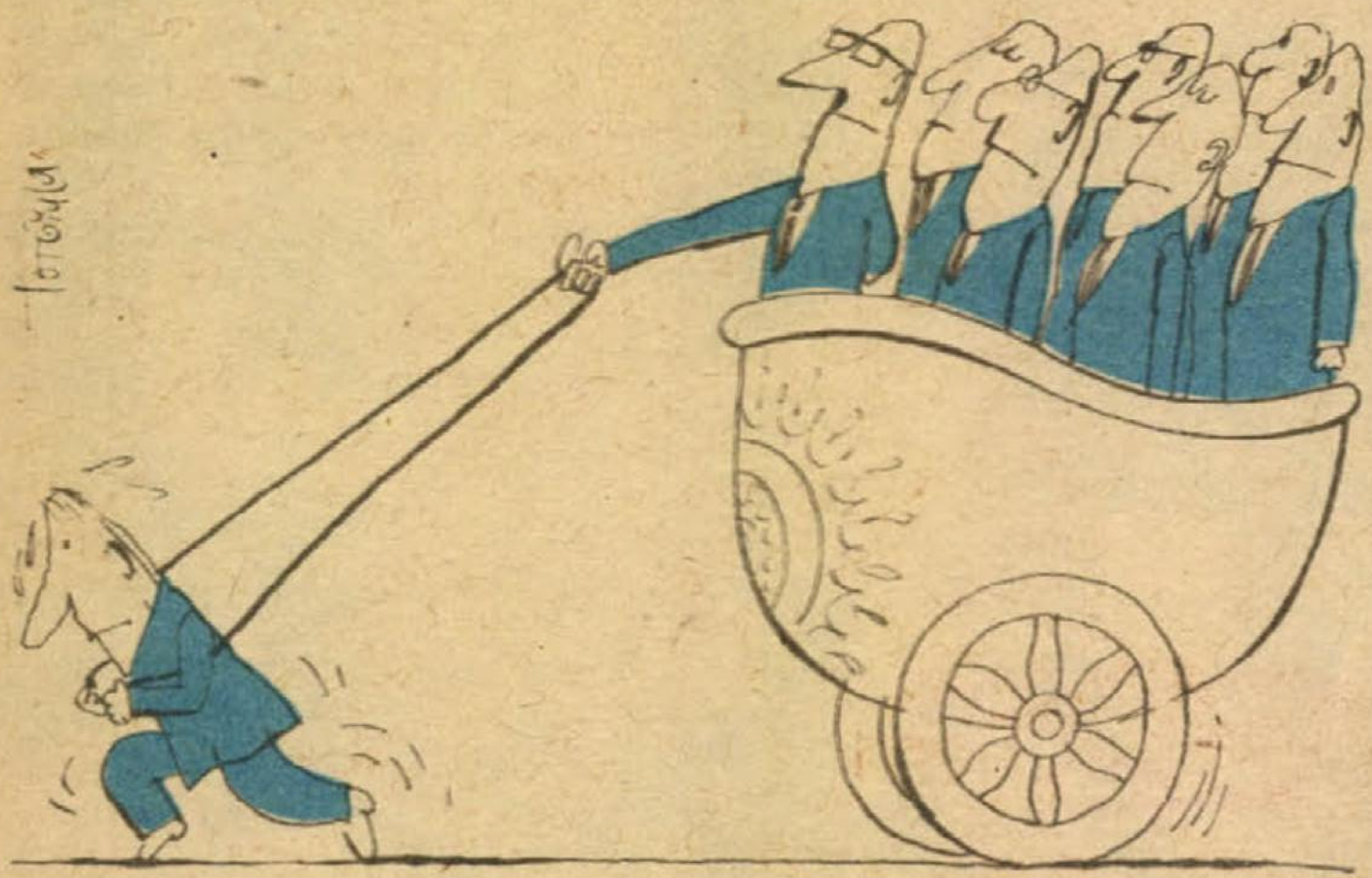
Galambos Szilveszter

KORAI ŐSZ

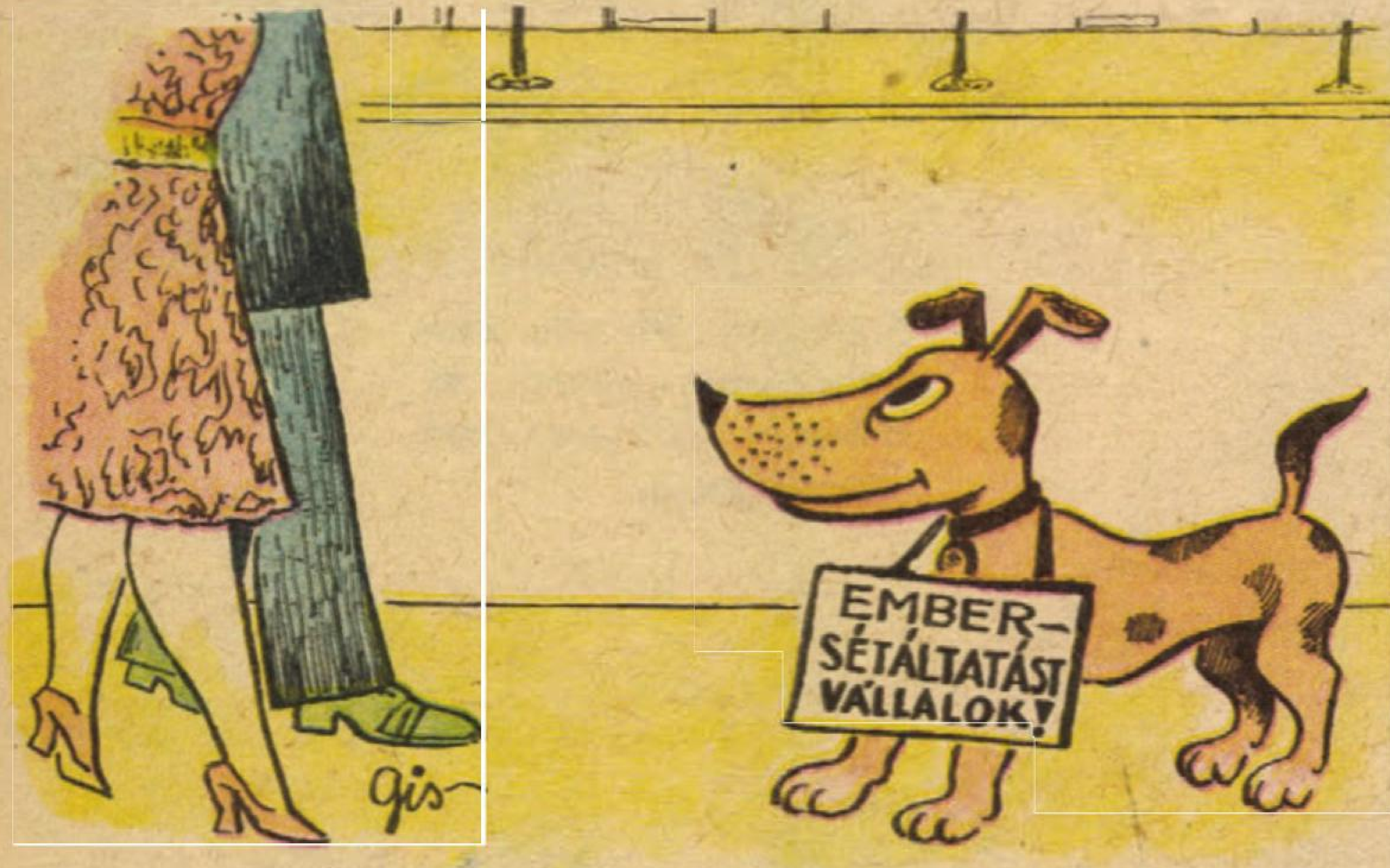

– Sajnos, váratlan kiadás merült fel!

MAI DIADALSZEKÉR

MUNKAALKALOM

SZOMORÚ SORS

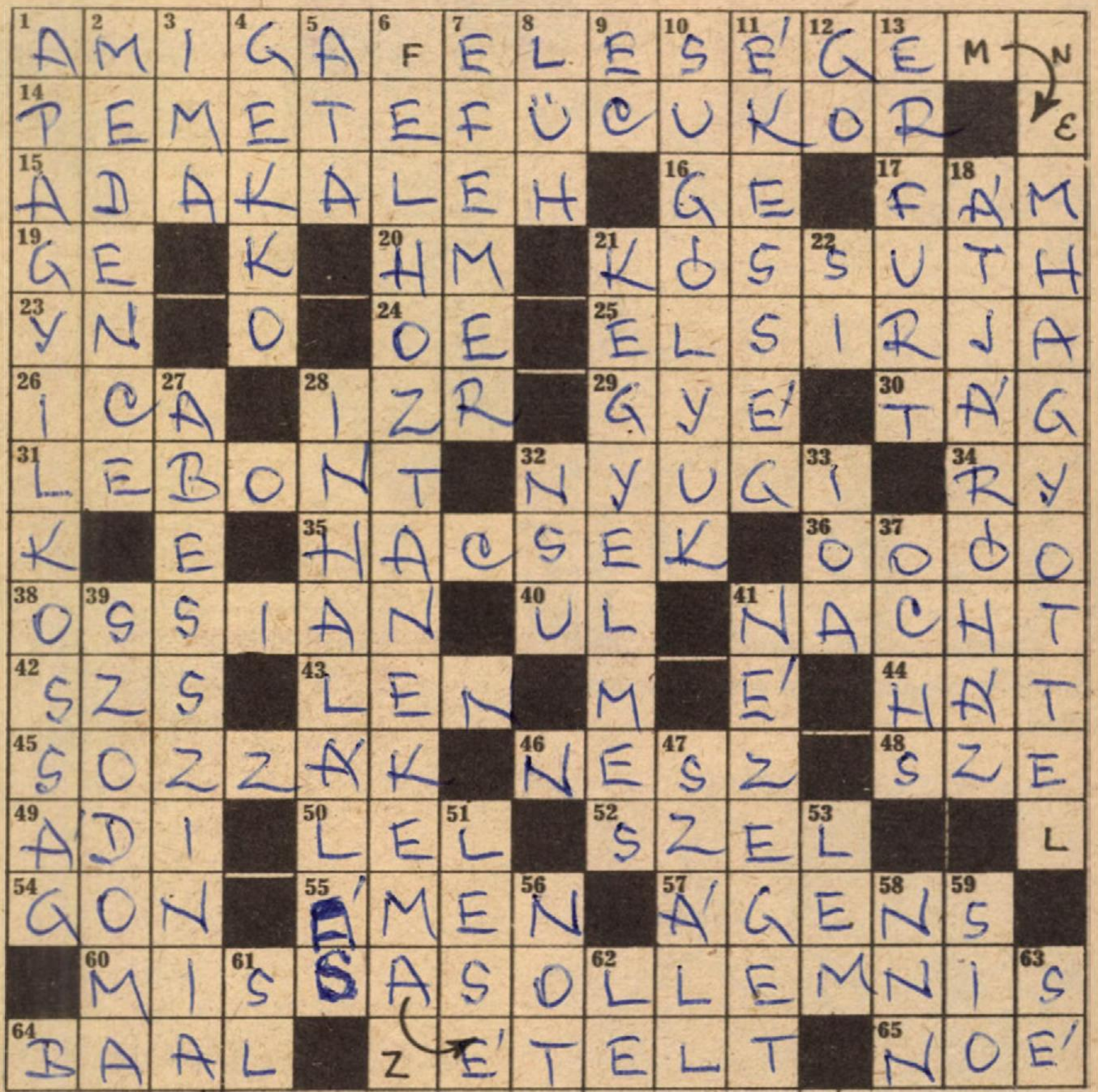
A talponálló egyik jócskán elázott vendége mondja a hatodik fröccs után: — Tetszik tudni, én ezért jutottam ide, mert elhagyott az asszony ... — Vízszintes 1 — függőleges 6 — teszi aztán hozzá, hogy mindenki értse, miről van szó. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb október 10-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. A köhögés recept nélkül beszerezhető „gyógyszere"
15. Al-dunai szigetecske Orsovánál (gondoljunk egy Jókai-regényre!)
16. A germánium jele
17. Szenem és ...
19. Mint a 16. vízsz.
20. Honvédelmi Minisztérium
21. A 48-as szabadságharc egyik vezéralakja
23. Y. N.
24. „Ö" betű a sürgönyben
25. „Elzokogja"
26. Becézett Ilona
28. Vallás rövidítése
29. Kettős mássalhangzó fonet.
30. Nem szűk
31. Nagyobb molekulájú vegyületet kisebb molekulájúvá alakít át
32. Csak semmi izgalom! — egyetlen „divatos" szóval
34. R. Y.
35. A kabarészínpad egyik halhatatlan figurája
36. Azonos betűk
38. Legendás emlékű hős kelta bárd
40. U. L.
41. Éjszaka — németül
42. Őszies egynemű betűi
43. Fontos ipari növény
44. Az emberi test egyik része
45. A szakácsok az ételt ...
46. Halk zaj
48. Így kezdődik a szerelem?
49. Becézett Ádám
50. Ki korán kel, aranyat ...
52. Kenyeret vág
54. G. O. N.
55. Az ima vége
57. Ügynök — közismert idegen szóval
60. Beethoven egyik remekműve (ünnepi mise)
64. Kánaáni istenség
65. Az első hajóépítő

FÜGGŐLEGES

1. Egyike a legsúlyosabb bűncselekményeknek
2. Az uszoda legfontosabb része
3. Fohász
4. Szubtrópusi gyík-féle
5. Alma-... (Kazahsztán fővárosa)
7. Röpke, rövid életű — közkeletű idegen szóval
8. Vissza: egyre hidegebbé válik
9. Az ecet egyik fele
10. A színházi előadás egyik fontos szereplőjének tartózkodási helye
11. Dísz
12. Japán szellemi sport
13. Város az NDK-ban
18. Szélhámosok kedvenc épülete
21. 1945-ben megszűnt cím
22. Sporteszköz
27. Etiópia régebbi neve
28. Gyógyító hatású gőzök belélegzése
32. Autómárka
33. I. O. A.
37. A Denevér című Strauss-operett egyik szereplője (bárói rangban)
39. Bibliabeli bűnös város
41. Nézelődik
47. A levegőben halad
51. A vadász a vadat
53. Lengyel sci-fi író
56. Angol tagadószó
58. Egyforma betűk
59. Csatorna a Dunántúlon
61. S. L.
62. Olasz névelő
63. ...tahajó

JÓ TANÁCS

című keresztrejtvényünk megfejtése:

Az ajándék csak hálátlanokat szül, a kölcsönzés ellenségeket.

200—200 forintot nyert:
Király Benjámin, 3530 Miskolc, Vörösmarty u. 60.
Kőrösi Ferencné, 1196 Bp., Jókai u. 193.
Donáth Gábor, 1138 Bp., Váci út 132/b.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-40 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

— Már mindent megpróbáltam, de nem tudok leszokni a cigarettáról — panaszkodik egy szenvedélyes dohányos.

— Próbálkozzék cukorkával — tanácsolják neki.

— Már megpróbáltam, de az nem ég.

*

Útonálló megállít egy járókelőt:

— Pénzt vagy életet!

— Nem is tudom melyiket válasszam. Nem tudna esetleg még valami mást is ajánlani?

Világprobléma a nemzedéki ellentét.

Külföldi újdonság: a láthatatlan fürdőkád. Nálunk, sajnos, nem újdonság.

Ludas Matyi

HÍRSZOLGÁLATA

OLLÓZTA: FÜLÖP GYÖRGY

Nyelvészeti kongreszszust rendeztek Budapesten.

Sztrogoff Mihály Honoluluban pihente ki szibériai küldetésének fáradalmait.

Nagyfőnökök csoportképe egy vállalati banketten.

Pályázatot hirdettek férfimanökenek felvételére.

Vége a nyárnak, ideje melegebben öltözni.